

SECONER-NIEUWS

Oplage: 750

IN DEZE EDITIE:

<i>Van de voorzitter</i>	1
<i>Wisseling van de wacht I</i>	2
<i>Water naar de zee</i>	7
<i>Mopje tussendoor</i>	9, 15
<i>Wisseling van de wacht II</i>	10
<i>Van de redactie</i>	15
<i>Hoe hangt de Seconer vlag erbij?</i>	16
<i>Pensioenfonds in beeld</i>	19
<i>Reinvent BP</i>	20
<i>Backpacken in de Indische archipel</i>	22
<i>Sociaal Fonds gestopt</i>	24
<i>In memoriam</i>	26
<i>Seconer-Nieuws digitaal?</i>	28
<i>Personalia</i>	29
<i>Contactadressen</i>	30

Seconer-Nieuws en AVG

Zoals jullie eerder in Seconer-Nieuws hebben kunnen lezen mogen gegevens niet meer zomaar, zonder toestemming, worden verstrekt aan derden. We ontvangen dus niet meer automatisch gegevens van de pensioenuitvoerder of de administratie van bpRR.

Het is daarom belangrijk dat u ons laat weten wanneer:

- u met pensioen gaat,
- u een bericht van overlijden wilt doorgeven,
- u Seconer-Nieuws wilt ontvangen.

U kunt berichten doorgeven op het mailadres:

Redactie@seconer.nl

VAN DE VOORZITTER

Aan het begin van dit nieuwe jaar is het altijd de gewoonte om even achterom te kijken om te zien wat we goed hebben gedaan of wat we kunnen verbeteren. En aan de hand van die conclusies de plannen voor het komend jaar te maken.

Alleen is het afgelopen jaar een heel vreemd jaar geweest. Als iemand in januari gezegd zou hebben dat ik dat jaar ging verhuizen of dat we geen reünie zouden hebben, had ik hem voor gek verklaard. Maar beide zijn gebeurd. In 2019 had ik mij in laten schrijven voor een huis in Breda. Er werd verteld dat het zeker 3 jaar zou duren voordat ik in aanmerking zou komen. Maar na 8 maanden kreeg ik al een huis aangeboden, waar ik geen nee tegen kon zeggen.

Vanwege de corona kon inderdaad de reünie geen doorgang vinden, wat wij, als bestuur, bijzonder jammer vinden. Dat wil niet zeggen dat we nu een jaar stil hebben gezeten, integendeel. Jan heeft bijzonder veel werk gedaan aan onze nieuwe website en was regelmatig actief met het verzenden van de diverse e-mails. Rinus en zijn redactie waren, ondanks alle corona-maatregelen, druk in de weer met het maken van het "Seconer Nieuws". Vooral het verzendklaar maken op 1,5 meter afstand vroeg enig improvisatietalent. Paul is steeds druk geweest met alle ledenmutaties, elke maand komen er nieuwe gepensioneerd bij, maar overlijden er ook. En tenslotte Piet zorgde dat de subsidie weer binnenkwam en regelde alle administratie en boekhouding voor de kostenoverdracht aan de PV.

Nu kijken we vooruit naar 2021. Enkele optimisten in het bestuur zeggen dat er een reünie komt, ikzelf heb er mijn twijfels over. Maar mocht het mogelijk zijn, moeten we nu al aan de slag. De voorbereiding van de reünie duurt ongeveer 6 tot 8 maanden, wat betreft datum kiezen, keuzes maken van waar gaan we heen en waar eten we, de offertes hiervan aanvragen, vervoer regelen en last but not least u informeren en u de kans geven om in te schrijven. Gezien de laatste ontwikkelingen van het virus en vooral het opduiken van de Britse variant lijkt het mij zeer wel mogelijk dat we dit jaar weer de reünie moeten missen. Houd voor de verdere ontwikkelingen het Seconer Nieuws, onze website en onze e-mail goed in de gaten.

Tot slot wens ik u en uw familieleden het allerbeste voor dit nieuwe jaar toe en hoop u dit jaar weer in levende lijve te mogen ontmoeten.

Gerrit van der Peppel

WISSELING VAN DE WACHT..

Precies 6 jaar na zijn komst heeft Emilio Marin Bellver zijn verantwoordelijkheden als Refinery Manager op 1 januari 2021 overgedragen aan Karen de Lathouder.

Voor de redactie van Seconer-Nieuws is deze wisseling van de wacht aanleiding om met Emilio terug te kijken op de afgelopen 6 jaar en met Karen vooruit te kijken naar de komende, uitdagende jaren. Namens de redactie hebben Rinus Poppelaars en Paul Vieveen op 15 januari een MS-Teams meeting met Emilio gehad. Op 4 februari spraken we Karen, de eerste vrouwelijke Nederlandstalige Refinery Manager, in een MS-Teams meeting.

In onderstaand artikel een verslag van de gesprekken met Emilio. Op pagina 10 vervolgen wij deze “wisseling van de wacht” met een verslag van het interview met Karen.

Het eerste dat opvalt is dat functietitels regelmatig wijzigen. Zes jaar geleden spraken we nog over Refinery Manager (RM), later gewijzigd in Business Unit Leader (BUL) en recent gewijzigd in Vice President (VP) bp Rotterdam Raffinaderij.

Het was voor Paul en Rinus wel even spannend of het digitale gesprek met Emilio goed zou gaan, het was voor ons de eerste keer dat we MS-Teams voor videovergaderen gebruikten. Gelukkig ging het gelijk goed en was iedereen op de afgesproken tijd in beeld. Natuurlijk begon het gesprek met Emilio over de actualiteit die ons allen raakt; corona. Het is voor Emilio en Karen een bijzondere periode om te verhuizen naar de nieuwe werkplek.

Hoe was voor u het laatste jaar en heeft u op een leuke manier afscheid kunnen nemen?

Emilio vertelt dat 2020 een heel bijzonder en ook een niet zo goed jaar is geweest. De raffinaderij heeft een aantal incidenten gehad, waarvan het incident op de alky het meest ernstige was en we hebben 2020 afgesloten met aanzienlijk negatieve bijdrage aan het resultaat van BP.

De corona pandemie heeft een enorme impact op ieders leven en zeker ook op de organisatie van bpRR.

Het was heel positief om te ervaren dat de organisatie, weliswaar met enige improvisatie, goed is blijven functioneren.

Minder leuk was dat ik tijdens mijn afscheid geen handen kon drukken of, zoals in Nederland gebruikelijk, de dames drie kussen kon geven. Vanwege de corona maatregelen is er ook geen receptie in de hal van het RMO georganiseerd en kon ook het gebruikelijke etentje met mijn directe collega's niet doorgaan. Gedurende de laatste weken ben ik langs de afdelingen waar nog medewerkers aanwezig zijn gegaan om gedag te zeggen en afscheid te nemen. Ik heb deze ontmoetingen, netjes op ruime afstand, als erg prettig ervaren. De mensen waren hartelijk en respectvol en toonden echte interesse. Men wenste mij en mijn gezin het allerbeste. Ik wil graag benadrukken dat ik hieraan een zeer prettig gevoel heb overgehouden.

Emilio Marin Bellver

U bent inmiddels verhuisd naar Engeland, hoe bevalt de nieuwe woonomgeving?

Het leven in Engeland, meer specifiek hier in Londen, wordt beheerst door de Corona maatregelen die van toepassing zijn sinds de ernstig besmettelijke Engelse variant is uitgebroken. Alles is, net zoals in Nederland, gesloten. Mensen zijn sociale wezens en de maatregelen leggen grote beperkingen op aan het sociale contact. Je kunt gaan sporten in de buitenlucht, gaan wandelen of boodschappen doen maar contact met andere mensen moet worden vermeden. Het naleven van de maatregelen is erg vervelend, tegen onze menselijke cultuur, maar wel zeer noodzakelijk. Het is toch de enige goede vorm van bestrijding van dit virus als iedereen thuis blijft en niemand ontmoet. Het blijkt echter dat onze samenleving moeite heeft om dergelijke stringente maatregelen na te leven.

We wonen nu in een tijdelijk appartement in Londen maar we zijn op zoek naar een huis. Mijn vrouw is vandaag meerdere woningen aan het bekijken en we hopen dat er een woning is die ons bevalt. De huizenmarkt in Londen is erg moeilijk. De huurmarkt is erg gecompliceerd en er zijn bijna geen woningen beschikbaar. De koophuizen zijn erg duur, een beetje woning gaat al snel richting de 1 miljoen pond. De prijzen worden ook erg opgedreven door investeerders uit Rusland en Azië die huizen opkopen als belegging. Hierdoor wordt de vraag groter dan het aanbod. Je ziet zelfs dat nieuwbouw projecten georiënteerd zijn op Aziatische kopers. Niet helemaal wat wij zoeken...

Zijn u en uw familieleden nog in goede gezondheid?

Ja, we zijn in goede gezondheid en ontmoeten weinig mensen. Mijn dochter is hier in Engeland maar woont niet bij ons. Zij studeert hier aan één van de universiteiten voor een Master degree. Vandaag ontving zij bericht van de Engelse Corona melder dat zij 10 dagen in quarantaine moet omdat zij in de buurt is geweest van iemand met Corona. Onze dochter is niet besmet maar we zullen haar dus de komende 10 dagen niet zien.

Onze dochter is 24 jaar en onze zoon is 27 jaar. Beiden wonen in Engeland. Onze zoon werkt voor Bain & Company, een adviesbureau in Londen. Hij is daar in april begonnen, maar door Corona verbleef hij in Madrid tot september en is toen naar Londen gekomen. De laatste 3,5 maand was ik alleen in Rotterdam omdat mijn vrouw in september besloot om alvast naar Engeland te gaan om de verhuizing voor te bereiden en op zoek te gaan naar geschikte woonruimte. Mijn vrouw is zeer gestructureerd en georganiseerd en kan dit veel beter dan ik, zij weet precies wat er moet gebeuren. Het was op zich prima dat ik de laatste maanden alleen was in Rotterdam en kon mij zo volledig richten op de overdracht en mijn naderend afscheid.

We leven in een nieuw tijdsbeeld en we zijn begonnen aan de 2^e helft van ons leven. Eigenlijk hebben we het gevoel dat we een jaar verliezen. Om te ervaren dat je leeft moet je dingen kunnen doen, zoals mensen ontmoeten, uit eten gaan, familie bezoeken of zonder beperkingen naar buiten kunnen gaan.

De huidige situatie is voor onze generatie vervelend, maar voor de jongere generaties rampzalig. Voor de oudere mensen dreigt vereenzaming. Mijn ouders leven in Spanje en zijn 84 en 80 jaar oud en gelukkig nog gezond. Maar voor het eerst hebben wij hen niet bezocht voor kerstmis.

We zien mijn ouders nu alleen via skype. Met Nieuwjaar waren onze zoon en dochter bij ons en we hebben hen en mijn broers en de broers van mijn vrouw gevraagd om met mijn ouders en mijn schoonmoeder een video gesprek te voeren en zo de eenzaamheid een beetje draaglijk te maken.

U bent exact 6 jaar, van januari 2015 tot januari 2021, de Refinery Manager of Business Unit Leader van bpRR geweest. Hoe heeft u het werken in Nederland en het werken met Nederlanders ervaren?

Als ik terugkijk op de afgelopen 6 jaar dan wil ik als eerste opmerken dat ik heel veel geleerd heb en erg prettig gewoond en geleefd heb ik Nederland.

De manier van werken is in Spanje duidelijk anders dan in Nederland en ik heb geleerd om mensen in Nederland op een andere manier te benaderen om dingen voor elkaar te krijgen.

Maar terugkijkend op wat we hebben kunnen bereiken in Rotterdam dan is de beschikbaarheid en benuttingsgraad van de fabrieken significant verbeterd, is de veiligheid aanzienlijk beter geworden en misschien wel het belangrijkste van alles is dat de raffinaderij organisatie meer één team is dan toen ik begon.

Ik hoop dat ik een blijvende verandering heb kunnen achterlaten. Als je niets verandert gedurende je werkzaamheden en vertrekt zoals het 6 jaar geleden was dan heb je geen goed werk gedaan. Ik denk dat ik enkele dingen heb kunnen veranderen in de manier waarop Rotterdam gemanaged wordt.

Naar mijn mening is het beste resultaat dat ik heb kunnen bereiken dat de medewerkers van de raffinaderij als één team werken. Zij zijn bpRR en niet maintenance, operations of inspection. Iedereen weet wat de doelstellingen zijn, men weet dat het niet het doel is om het maintenance budget te handhaven, maar om de doelstellingen van de raffinaderij te realiseren.

De medewerkers weten precies wat er moet gebeuren en zijn zich bewust dat een incident in operations invloed heeft op het totaal en dus gezien en ervaren wordt als "wij hebben een probleem". Ik denk dat het STEPS programma, het selecteren van supervisors, de wijze waarop we informeren over wat er gaande is en wat we moeten doen en waarom onderdeel is van het "One Team" zijn.

Iedereen heeft hierin een rol en draagt bij aan "One Team" en het gezamenlijke doel van bpRR. Dit is denk ik mijn grootste bijdrage.

Zijn daarmee de verschillen tussen blue en white collar verdwenen?

Ja, ik denk van wel. In de Nederlandse cultuur is blue collar niet van een lager niveau of anders dan de white collar. Er is geen verschil, er was meer een verschil in afdelingen "ik hoor bij Operations" of "ik hoor bij Technical"

De manier waarop we het team ervaren is veranderd. Het is niet meer het team Maintenance of HSE maar het totale team van de raffinaderij. Mensen praten niet meer zoveel over "hun" team maar over de raffinaderij. Dat is wat ik denk dat er verbeterd is.

Daarnaast zijn we ook in staat geweest om mensen met uitstekende capaciteiten te "exporteren" naar andere onderdelen van bp. Zo is Binnert Prins nu VP S&OR, we hebben mensen naar andere onderdelen van bp kunnen sturen voor training en coaching zoals bijvoorbeeld Mark Wolbers. Astrid Verlinde is naar upstream gegaan, Hannelore Timmermans is voor communications bij Production & Operations (P&O) gaan werken en is Henk van de Meer naar Kwinana, Australië gegaan om daar Turn Arounds te managen. Mensen van bpRR zijn goed, hebben een goede reputatie en men wil ze graag hebben. Ik ben er trots op dat we deze en andere mensen elders binnen bp hun carrière kunnen laten voortzetten.

Ook ben ik er trots op dat we gedurende de laatste 5 jaar bewezen hebben dat veiligheid, benuttingsgraad en beschikbaarheid in Rotterdam voorbeeldig zijn geweest. We zijn in staat geweest om met het STEPS programma in de finale van het Helios programma te komen, we hebben een gouden prijs gekregen voor veiligheid in 2017 en we hebben 2 turn arounds gehad zonder recordables.

We hebben nog steeds uitdagingen, de alkylatie inspection moet beter omdat we een situatie hebben gehad waarvan we niet wisten dat er een bepaald probleem was. Dit moeten we oplossen.

Er zijn dus nog steeds gebieden waarin bpRR kan verbeteren.

Tot slot ben ik trots op het feit dat de nieuwe Refinery Manager Nederlands is, het was één van mijn primaire doelstellingen en dat heb ik waargemaakt.

De olieindustrie staat onder grote druk o.a. vanwege een veranderende energievraag en de milieu technische aspecten. Welke ontwikkelingen voorziet u voor bpRR?

We zijn gedwongen om te veranderen en bp heeft dat eerder ingezien dan anderen. Als je kijkt naar de elektriciteitsbedrijven: die waren groot, maar veel kleiner dan de oliemaatschappijen. Nu zie je dat de waarde van deze elektriciteitsbedrijven veel groter is dan die van de oliemaatschappijen.

bp heeft gezegd dat we moeten veranderen en een bedrijf moeten worden dat energie levert dat niet alleen uit minerale olie, maar ook uit andere grondstoffen als bio-materialen, energie levert en bijvoorbeeld ook elektriciteit en waterstof. Het is, denk ik, een goede ontwikkeling.

De huidige kostprijs van ruwe olie is ongeveer 60 dollar en de producten leveren een beperkte marge op. We verliezen op dit moment waarschijnlijk nog steeds geld.

Als de vraag tegen het midden of het einde van het jaar toeneemt omdat het reizen dan weer zal toenemen en het virus onder controle is dan zullen de marges wel weer verbeteren.

Door te investeren in andere energieproducten zoals elektriciteit en waterstof zullen we beter kunnen inspelen op de energievraag en een grotere veerkracht hebben als maatschappij.

Als we kijken naar de afnemende vraag naar petrochemische producten in de wereld van morgen, het project MAIN is uitgesteld, denkt u dat een investering in bpRR in de toekomst nog te verwachten is?

Ik denk dat er geen investeringen meer zullen plaatsvinden op het terrein van koolwaterstoffen en producten. We zijn in staat geweest om het "main" project te transformeren in wat we noemen "bio-main". Dit betekent dat het project zich richt op minerale- en plantaardige olie.

Ik verwacht dat de raffinaderij in de komende 30 jaar waarschijnlijk een bio of een half / half bio – mineral raffinaderij zal worden. We zullen moeten inspelen op de ontwikkelingen in de markt en de transport sector. Vliegtuigen vliegen nu nog op kerosine en grote schepen varen nog op diesel. Deze producten worden nu nog geproduceerd uit minerale olie maar mogelijk kunnen die ook uit plantaardige olie geproduceerd worden.

Ik denk dat dit een transformatie is die we moeten onderzoeken en dit project is in staat is om op 100% bio voeding producten te maken die de markt nodig heeft. Ik verwacht dat "bio-main" gebouwd zal worden zodra bp het moment juist acht.

Hoe staat het met de ontwikkelingen op het gebied van waterstof? Gaan deze nog door?

Ja, maar het is nu nog niet winstgevend. Blauwe waterstof is gerelateerd aan de productie van waterstof en zal het stookgas op de raffinaderij gaan vervangen. Dit zal de raffinaderij in staat stellen om in de toekomst geen of minder emissie uit te stoten.

Als we daarnaast de CO2 van de FCC kunnen opvangen dan stoten we geen CO2 meer uit als raffinaderij. Dit zijn toekomstige projecten voor bpRR die we één voor één zullen starten omdat ze erg duur zijn. De plannen liggen er en bpRR en bp werken eraan om in de toekomst zero emissie raffinaderijen te hebben. bpRR is zeer goed gepositioneerd voor deze investeringen.

De groene waterstof is pas beschikbaar als er een overschot is aan duurzame elektriciteit.

Er zijn echter nog onvoldoende windmolen parken op land of zee en parken met zonnepanelen om voldoende elektriciteit op te wekken voor de productie van waterstof. Helaas kunnen we elektriciteit die bijvoorbeeld 's nachts wordt opgewekt niet opslaan. Accu's zou mogelijk zijn maar dat is erg duur. De uitdaging zit in het volledig benutten van de geproduceerde elektriciteit. Een manier om elektriciteit op te slaan is door het produceren van waterstof. Deze waterstof kan dan later worden gebruikt voor andere doeleinden of om elektriciteit op te wekken.

Dus ja, de projecten zijn er maar we zullen ze niet alleen kunnen uitvoeren. We zullen private investeerders nodig hebben die de faciliteiten installeren die wij vervolgens opereren.

U was de Business Unit Leader gedurende de jaren 2015 - 2021. Hoe zou u herinnerd willen worden?

OK....ik weet het niet. Ik hanteer het principe van het goede voorbeeld tonen, geen dingen vragen die ikzelf niet zou kunnen doen. Als we mensen vragen om meer te doen in bijvoorbeeld de turn around dan probeerde ik zelf ook meer te doen. Als ik mensen vraag om buiten uit te zoeken wat een bepaald probleem is dan ga ik ook kijken, soms zelfs voordat ik het aan anderen vroeg.

Ik zou, denk ik, graag herinnerd willen worden voor het feit dat ik bpRR weer trots heb gemaakt. En dat we dat met elkaar bereikt hebben. bpRR wordt gezien als een uitstekende raffinaderij en bpRR medewerkers zijn trots op het feit dat zij met elkaar bpRR vormen. Dat was in 2015 wel anders, toen was er een beleving dat bpRR niet zo'n goede raffinaderij was, dat is zeker over de afgelopen jaren veranderd.

Ik laat bpRR bij mijn vertrek achter als één van de beste raffinaderijen van bp en zou zo graag worden herinnerd, waarbij ik wel opmerk dat we dit met het hele team hebben bereikt.

Vergeet niet dat er al veel goed werk was gedaan voordat ik in 2015 kwam. Ik zeg altijd dat toen 2015 een

goed resultaat liet zien dat niet door mijn toedoen kwam. Mensen voor mij hebben de juiste besluiten genomen of de juiste acties geïnitieerd om het resultaat mogelijk te maken.

Soms eigenen mensen zich resultaat toe zonder dat zij daar recht op hebben omdat anderen voor hen de juiste besluiten namen. Vaak laten resultaten zich pas op de langere termijn zien, denk aan het verbeteren van de betrouwbaarheid van de raffinaderij, dat kan niet in één maand gerealiseerd worden, dat duurt jaren.

Het contact tussen de gepensioneerden en de bpRR organisatie is minimaal of niet bestaand. Seconer zorgt voor verbinding, o.a. door het contactblad Seconer-Nieuws. Zou u dit anders willen zien?

Als ik naar de raffinaderijen kijk, ik kijk dan bijvoorbeeld naar Castellon, dan nodigen we de gepensioneerden uit om bijvoorbeeld naar een nieuwe installatie te komen kijken maar dat was in de realiteit ook de enige communicatie die we met hen hadden. Dat is jammer.

Jullie hebben Seconer, een organisatie die mensen met elkaar blijft verbinden na pensionering. Dat is niet gebruikelijk in andere raffinaderijen. Ik denk dat het erg goed is dat Seconer er is, andere raffinaderijen zouden het eigenlijk moeten kopiëren. Seconer is iets speciaals en moet zeker behouden blijven voor de gepensioneerden van bpRR.

Ik denk dat informatie over projecten, zeker als ze zijn goedgekeurd, verstrekt kan worden. Denk bijvoorbeeld aan de nieuwe centrale controle kamer. We hadden de opening van het nieuwe NCCR graag met velen, ook de gepensioneerden, willen vieren maar helaas kon dit vanwege Covid niet doorgaan.

Het zou goed zijn om bijvoorbeeld eens per jaar een gesprek te hebben met de VP bpRR of de HR manager om dit soort informatie te delen.

U begint nu aan de volgende stap in uw carrière. Wat zijn uw verwachtingen en hoe ziet u uw nieuwe rol?

Naar mijn mening moeten er een aantal dingen veranderen. Neem bijvoorbeeld projecten. We kunnen projecten niet verschillend doen in Whiting of Rotterdam of Angola.

Mijn nieuwe rol in bp Solutions & Engineering is dat we eenduidige en gestandaardiseerde manieren van werken implementeren. Niet alleen in de raffinaderijen maar ook in de upstream gas- and olieproductie faciliteiten. Hetzelfde is van toepassing op equipment; een laadarm of een boiler in Rotterdam moet niet anders zijn dan die in Whiting of Angola. Organisatorisch vallen Up- en downstream nu onder de paraplu van P&O (Production and Operations).

Met bp Solutions & Engineering is het voor het eerst in het 100 jarig bestaan van bp dat we een organisatie hebben die naar Production én Operations kijkt. Dit biedt grote mogelijkheden om uit te zoeken wat we samen kunnen doen en wat de synergie is van beide werelden. Het beste van deze twee werelden gebruiken moet al voordeel opleveren.

Het zal een grote uitdaging zijn, maar met mijn achtergrond als engineer en mijn 31 jaar ervaring in de olieindustrie, waarvan ongeveer 12 jaar bestuurder van raffinaderijen, verwacht ik goede stappen te kunnen zetten. Ik hou van technische uitdagingen, al ben ik nu meer met het managen bezig van een organisatie met 700 – 800 engineers.

Lachend voegt Emilio toe; “maar als er een echte technische uitdaging is dan sta ik vooraan”.

Wilt nog iets met ons delen dat we nog niet besproken hebben?

Ik ben ervan overtuigd dat bpRR één van “The last man standing” zal zijn als we over raffinaderijen praten, het is een grote raffinaderij met groot vermogen, op een uitstekende locatie met een goede infrastructuur en ik verwacht dat bpRR nog vele jaren onderdeel van bp zal zijn.

bpRR (door Emilio consequent Rotterdam genoemd) zal ik zeker nog een keer bezoeken en ik hoop dan op een betere manier afscheid te kunnen nemen van medewerkers en collega's.

WATER NAAR ZEE...

Afgelopen zomer heb ik me geabonneerd op een soort nieuwsbrief die regelmatig bericht over de toestand van de twee belangrijkste Nederlandse rivieren, de Rijn en de Maas. De aanleiding was, dat we een paar jaar geleden de Maas waren afgevaaren en ik toen erg onder de indruk was van die rivier met haar bochten en wisselende uitzichten. Ook het prachtige landschap langs het water is de moeite waard. Het is net of de tijd daar een beetje heeft stilgestaan. Wolkenpartijen die zich spiegelen in het stille water en rustende koeien en schapen onder bomen, het leken wel plaatjes van 100 jaar geleden. Ik vond het allemaal even schitterend. Soms moesten we ook een stuw passeren en dan ga je automatisch bedenken waar zo'n ding nou eigenlijk voor dient. Enorme schuiven, bediend door grote hydraulische cilinders die samen het rivierwater een beetje tegenhouden. Waar is dat geweld toch allemaal voor nodig vraag je jezelf dan af. Dat laat ik hier even voor wat het is, want nu eerst even terug naar die nieuwsbrief.

Debiet. . .

Met de regelmaat van de klok wordt daarin gerapporteerd over het debiet van Rijn en Maas. Dat is kennelijk nogal belangrijk. Debiet hoor ik u nu al denken, wat was dat nou ook al weer? Voor ervaren raffinaderij medewerkers als u en ik mag dat eigenlijk geen geheim zijn. Onze fabrieken en zeker het tankenpark zitten vol met debietmeters. Instrumenten dus, die de hoeveelheid vloeistof per tijdseenheid meten. Bijvoorbeeld het aantal liters per minuut of het aantal kubieke meters per uur. Die nieuwsbrief rapporteert dus geregeld over het debiet, dus de hoeveelheid water, die stroomt door de Maas en de Rijn. Laatst las ik dat door het maar aanhoudende droge weer van de afgelopen zomer, het debiet van de Maas was gezakt naar "slechts" 200 M3/sec. Tweehonderd kubieke meter per seconde dus. en dat wordt dan weinig genoemd! Dat is, rekent u even mee, $60 \times 200 =$ twaalfduizend kubieke meters water per minuut!! Een kubieke meter is duizend liter water..... enfin, we hebben het dan dus over ca. 12 miljoen liter water per minuut, en dat wordt dan "weinig" genoemd. . .

Die enorme hoeveelheid water stroomt dus uur na uur, dag in dag uit, vanuit België en Duitsland door ons land naar zee. Ons land is het deltagebied van Europa. Het allerlaagste gemeten debiet van de Maas, als het dus al heel erg lang niet meer heeft geregend, dat absolute minimum is dan altijd nog ongeveer 20m3/seconde.

Stuwen

Het is juist in die droge periodes waarin de rivier nauwelijks stroomt, dat de stuwen hun dienst bewijzen. Als die er niet zouden zijn, zou de waterstand in de rivier erg laag staan en daardoor heel slecht bevaarbaar zijn. Doordat de stuwen het water tegenhouden en het pas doorlaten als het water een bepaald niveau heeft bereikt, blijft de rivier voor de wat dieper stekende (vracht) schepen ook goed bevaarbaar. Men spreekt dan van een "gestuwde" rivier.

Wat kan nou “veel” worden genoemd? Afgelopen Kerstmis liep het Maas-debiet door wat regenachtig weer in de Ardennen op naar bijna 1300 m³/ sec. maar in extreme situaties kan het zelfs oplopen tot, schrik niet, ruim drieduizend! Dan staan alle uiterwaarden onder water en is er permanente dijkbewaking. Wie herinnert zich niet de evacuatie van het Land van Maas en Waal in 1995, toen 250.000 mensen overhaast moesten worden geëvacueerd omdat er werd gevreesd

voor een dijkdoorbraak. Oorzaak, de extreem hoge waterstanden van zowel de Maas als de Waal.

Eén van de grootste rivieren van Europa is uiteraard de Rijn. Ze is met haar ruim 1200 kilometer lengte natuurlijk wat langer dan de Maas maar er lozen ook nog een aantal andere rivieren hun water in, zoals de Main en de Neckar. 1100 m³/sec is voor deze rivier erg weinig. Zo'n 2200 m³ is ongeveer gemiddeld, maar zo eens in de twee jaar kan het oplopen tot wel 7000m³/sec.

En elders?

Ja, je gaat je natuurlijk automatisch afvragen hoe het er in de rest van de wereld op dit gebied aan toe gaat, want de Europese rivieren vallen bijna in het niet, vergeleken met bijvoorbeeld de grote Amerikaanse rivieren. Daar is immers alles altijd een stuk groter dan hier. Neem nu bijvoorbeeld de Mississippi die met zijn ruim 4000 km lengte niet extreem lang is, maar wel een gemiddelde waterafvoer heeft van ongeveer 19.000 m³/sec! In het voorjaar, als de sneeuw gaat smelten, kan dit echter oplopen tot wel 60.000 kubieke meter water per seconde! Ik weet niet hoe het bij u is, maar bij dit soort getallen begint mijn voorstellingsvermogen een beetje te kort te schieten. Zakken we wat af naar Zuid Amerika, dan wordt nog veel extremer, want daar is nog zo'n gigant, de Amazone. Deze rivier is met zijn lengte van 6400 kilometer ca. anderhalf keer zo lang als de Mississippi en onderweg van haar bron naar zee komen er wel tweehonderd andere rivieren op uit. Zeventien daarvan zijn stuk voor stuk al langer dan de Rijn en gezamenlijk vormen ze daarmee het grootste rivierenstelsel ter wereld! Bij ons worden de verschillen

in waterhoogte van de Rijn aangegeven in centimeters (weet u nog van lang geleden op de radio; hier volgen de waterhoogten van hedenmorgen....?) De Amazone kent die getijden ook, maar dan een beetje anders. De rivier kent haar eigen eb en vloed. Laagwater heet de “Vasante” en hoogwater heet de “Ecchante”. Het verschil tussen deze twee is, dat geloof je bijna niet, twaalf tot wel dertig meter! Bij een dergelijke extreme vloed stijgt het water zo hoog dat over honderden kilometers lengte, hele bossen volledig onder water komen te staan en

waarbij de vegetatie door het geweld van het water grotendeels wordt weggespoeld. Er ontstaan dan tijdelijk enorme meren en rivieren waarbij het is voorgekomen dat kudde van in het wild levende runderen werden ingesloten door het water en onder angstig geloei werden meegesleurd door het water om daarin jammerlijk te verdrinken.

Bij ons stromen Maas en Rijn keurig gereguleerd tussen dijken, om bij de Haringvlietsluizen en de pieren van Hoek van Holland netjes in zee te stromen. De monding van zowel de Mississippi als de Amazone vormen daarentegen een enorme chaos van eilanden en waterstromen en stroompjes die voortdurend veranderen. De monding van de Amazone is ca 250 km breed en tot wel 450 kilometer in zee, is het water nog steeds zoet.

Grote getallen

De *gemiddelde* waterafvoer van de Amazone is 209.000 kubieke meter per seconde! Als je dit terugrekent naar een dag, dan kom je uit op de bijna onvoorstelbare hoeveelheid ca 18 miljard kubieke meter water per dag!! ($60 \times 60 \times 24 \times 209.000$)

Wat mij zo fascineert aan dit alles, is de gedachte dat al dat water toch ergens vandaan moet komen. Alles wat door de Amazone in zee worden geloosd, is natuurlijk ooit als regenwater of sneeuw naar beneden gevallen. Er valt in het stroomgebied van die rivier dus dagelijks een hoeveelheid water uit de lucht met een totaal gewicht van minstens achttien miljard ton en waarschijnlijk nog véél meer want een groot deel van het regenwater zakt in de grond, verdampt onmiddellijk of wordt door de omringende vegetatie opgenomen.

Wat er dan overblijft stroomt uiteindelijk naar de rivier en dat is dan maar een gedeelte van wat er zo'n dag écht aan regen is gevallen.

Een druppel

Als je al het water wat alle rivieren op aarde dagelijks in zee laten stromen bij elkaar optelt, kom je tot een onwaarschijnlijk grote hoeveelheid water. Toch is het slechts de spreekwoordelijke druppel vergeleken met de totale hoeveelheid water op aarde. Al het zoete water waar we het nu over hebben, vormt samen minder dan 2,6 % van de totale hoeveelheid water op aarde. Twee procent daarvan zit dan nog eens opgesloten in de ijskappen en gletsjers. Wat overblijft, dus iets meer dan een half procent, zit in het grondwater en het geringe percentage dat dán nog overblijft (slechts 0,014 %) betreft het water van alle meren en rivieren op aarde. . .

Rob van Breda

MOPJES TUSSENDOR..

Complimenten

Een kantoormedewerker zegt tegen zijn vrouwelijke collega: "Goh wat een leuk truitje, is ie van karmelenstof gemaakt misschien?" Zijn collega: "Hoezo?" De man: "Nou ik dacht van die twee bulten." Zij: "Hmm, en die leren tas van jou dan, die is zeker van varkensleer.?" Hij: "Hoezo?" Zij: "Nou, de kop zit er nog aan!"

Behangen

Mijn buurman komt naar mij toe: "Zeg, onze woningen hebben toch precies dezelfde afmetingen? Ik zag dat je laatst alle muren van de woonkamer hebt behangen. Vertel eens, hoeveel rollen behang had jij gekocht?" "Precies twaalf rollen," zeg ik. Een paar dagen later kom ik mijn buurman weer tegen: "Zeg ik heb twaalf rollen gekocht, maar ik had er wel zeven over!" Zegt ik: "Klopt, dat had ik ook!"

Op Slot

Zij: "Man, heb je nu alles wel goed afgesloten? De achterdeur op slot en de voordeur op de knip?" Hij: "Ja! En als jij nu je mond houdt, is alles dicht!"

WISSELING VAN DE WACHT II..

Eerder in deze editie is verslag gedaan van het afscheidsinterview met Emilio Marin. Sinds 1 januari is Karen de Lathouder de verantwoordelijk bestuurder van bp Raffinaderij Rotterdam.

De redactie van Seconer-Nieuws, vertegenwoordigd door Paul Vieveen en Rinus Poppelaars, sprak op 4 februari met Karen om kennis te maken, Seconer en Seconer-Nieuws te introduceren, maar vooral ook om Karen te verwelkomen.

Op het allerlaatste moment bleek dat de afspraak met Karen een andere opzet kreeg. Vanwege een verkoudheid besloot Karen om thuis te werken en zich te laten testen op besmetting met Corona. Het geplande face to face gesprek werd dus omgezet naar een gesprek via MS-Teams. Mede dankzij de hulp en flexibiliteit van Linda Skavlan konden we gebruik maken van haar laptop, was er een ruimte gereserveerd en konden we keurig op de afgesproken tijd beginnen met het gesprek.

Het gesprek begon met een rondje voorstellen want het was de eerste keer dat we elkaar ontmoetten. Tijdens het rondje voorstellen kwam en passant ook de autohobbyclub even voorbij en bleek dat Karen in het verleden met regelmaat sleutelde aan een oude Volvo.

Natuurlijk maakte Rinus van de gelegenheid gebruik om Karen uit te nodigen voor een bezoek aan de AHC. Karen reageerde hier enthousiast op: "ik kom zeker een keertje kijken, lijkt mij erg leuk"

Karen vertelt verder:

"Ik ben in 1977 geboren, jullie waren toen waarschijnlijk al aan het werk :-), en kom uit Papendrecht. Ik heb in Delft Chemisch Technologie gestudeerd en ben daar tevens gepromoveerd. Als je in Delft gestudeerd hebt ga je bijna automatisch bij Shell werken. Gedurende 10 jaar heb ik in verschillende functies, o.a. als Proces Technoloog en Asset Team Leader een reis door Shell Pernis gemaakt. De volgende stap die ik maakte was vrij kort, ca. 8 maanden, bij de NAM als Offshore Installation Manager, een prachtige job. In de tussentijd had ik een MBA afgerond en werd ik door AKZO Nobel benaderd met de vraag of ik Plant Manager in Denemarken wilde worden van een base chemicals site (zout productie). Dit is echt wel heel wat anders dan olie met andere kwaliteitseisen, een heel andere wereld. Ik heb daar, naast de Deense taal, heel erg veel geleerd. Na drie jaar ben ik consultant geworden voor Akzo Nobel in een McKinsey-Akzo Nobel team om een veranderingstraject te begeleiden dat lijkt op wat nu bij bp "Reinvent" heet.

Tijdens dit traject heb ik over de hele wereld gereisd, o.a. naar Zweden, Brazilië, Canada en de Verenigde Staten, maar bijvoorbeeld ook een poosje in Delfzijl gezeten. Het reizen ging op een gegeven moment wel een beetje tegenstaan, je raakt toch een beetje ontaard. Precies in die periode werd ik benaderd om een raffinaderij te gaan managen in Muscat in Oman bij het bedrijf Orpic. Dit vond ik zo'n mooie uitdaging om te kijken hoe dat, zeker ook als vrouw, gaat werken.

Karen de Lathouder

Het bleek alles te zijn wat ik er niet van verwacht had, een prachtige tijd met fantastische mensen in Oman, toch een beetje het Nederland van het midden-oosten, erg tolerant en nieuwsgierig. De kennis die je meebrengt wordt als het ware opgezogen, een prachtige tijd en uiteindelijk lokale mensen kunnen achterlaten die een raffinaderij veilig kunnen runnen. Daarna ben ik bij bp geland in Hull, Engeland. Dat was een hele verandering; van een pittoresk plekje als Oman naar Hull.

Toch viel dat erg mee, Hull is toch een beetje het Rotterdam van Engeland, een vergelijkbare haven mentaliteit. Ik heb het daar gedurende 2,5 jaar erg naar mijn zin gehad. Door Tufan Erginbilgic, CEO Downstream, ben ik toen gevraagd om in Gelsenkirchen te komen helpen en heb ik daar ruim een jaar als Operations Manager gewerkt. En dan ben ik nu in Rotterdam begonnen”

Heb je nog wel eens contact met de mensen in bijvoorbeeld Oman?

“Jazeker, absoluut. Ik ben fervent en gepassioneerd bergbeklimmer en reis daarvoor regelmatig naar Nepal. Ik probeer dan regelmatig even een stop over te maken in Oman om de mensen daar even te bezoeken. Nu gaat het even niet vanwege alle reisbeperkingen vanwege de Corona pandemie, maar zodra het kan ga ik zeker weer eens langs.”

Het zal zeker een bijzondere periode zijn geweest, een overdracht tijdens Corona maatregelen en veel mensen die niet op kantoor maar thuis werken. Dat alles maakt het lastig om kennis te maken met de bpRR organisatie en de mensen te leren kennen. Hoe heb je deze periode, je welkom bij bp Raffinaderij Rotterdam, ervaren?

“Het is natuurlijk lastig in Corona tijd en ik ben echt een mensen - mens dus ik vindt sowieso deze hele Corona periode erg vervelend. De afgelopen periode, vanaf november, ben ik eigenlijk alleen maar on site geweest om zoveel mogelijk mensen te ontmoeten en te spreken. Ik vindt het prettig om mensen persoonlijk te ontmoeten, gelukkig heb ik met Emilio ook de overdracht persoonlijk, en niet via een beeldscherm, kunnen doen. Er gebeurt op dit moment heel erg veel in onze wereld en de Corona maatregelen, hoe terecht ook, maken het soms wel lastig om mensen, anders dan via een beeldscherm, te spreken.

Maar goed, ik hoop dat dit snel beter wordt nu er vaccins zijn om ons te beschermen tegen dit Covid-19 virus.

Wat mij bij bpRR opvalt is de mentaliteit van de mensen. Hoe moeilijk het soms ook is, iedereen zet de schouders eronder, allemaal bezig om de dingen goed te laten gaan en veilig en betrouwbaar te opereren. Ik ben echt heel erg onder de indruk van de samenwerking en de teamgeest en het team gevoel dat ik ervaar. Het is echt een warm bad. Iedereen heeft het druk en het is niet makkelijk met Reinvent, we weten eigenlijk niet zo goed wat er staat te gebeuren, maar toch is iedereen erg open of maakt tijd om mij iets te laten zien. Een enorm welkom gevoel, heel fijn!

Recent zijn de financiële resultaten van bp bekend geworden, vanmorgen nog werden ook de cijfers van Shell bekend. Dat is toch wel even schrikken en tekenend voor de grote uitdagingen en onzekere tijden.

Reinvent bp werd al even genoemd, hoe ziet u de toekomst?

“Ik heb deel uit mogen maken van het refinery design team, dat de blue print heeft proberen te maken. Hierbij is o.a. gekeken naar wat hebben we, wat zijn de best practices en er zijn zeker ook bpRR best practices vrij dominant in meegenomen. Casper Arink en Viktor de Roode zaten ook in het team en ik denk dat we voor bpRR vrij veel invloed hadden, al is het niet op alles. Het model is dat we een mondiale organisatie gaan worden waarin upstream en productie samen gaan en daar de synergie uit halen. Om een voorbeeld te noemen van een best practice van bpRR dan is dat het werken met de Asset Teams. Ik heb met een aantal raffinaderijen gesproken en daaruit blijkt dat we dat bij bpRR heel goed doen, een voorbeeld van hoe je met zo'n Asset Team moet werken en hoe de aansturen daarvan gaat. Een aantal dingen doen we dus al erg goed, daar kunnen we ons voordeel uithalen en een aantal dingen zullen anders gaan worden. Daar zullen we pragmatisch mee om moeten gaan en als team een oplossing moeten zoeken op het moment dat we daarmee worden geconfronteerd. Op de achtergrond zijn we bezig met het oefenen van de nieuwe organisatie, zo hebben we het alkyl incident en de power failure gelijk gebruikt om te kijken hoe het nieuwe model gaat werken als we bijvoorbeeld centraal support nodig hebben. Het gaat in het begin niet van een leien dakje, maar we worden er al heel snel handiger in. Je ziet ook dat bp Solutions heel graag wil helpen en mensen en kennis beschikbaar wil stellen. Ook hierin zie je dat het collectief bp een One Team wil zijn en niet dat er nog in silo's gedacht wordt.

Het wordt een uitdaging en het wordt soms moeilijk, maar ik heb er wel een goed gevoel bij als ik naar het bpRR team kijk”.

Bestaat er een tijdschema voor Reinvent bp?

“Ja, en dat is een beetje een vreemd schema, want de Verenigde Staten en de UK zijn al over op de nieuwe organisatie. In Europa werken de dingen nu eenmaal anders.

Je hebt bijvoorbeeld te maken met wet- en regelgeving, ondernemingsraden. Daardoor loopt het tijdschema iets anders. Het plan is om halverwege dit jaar ook de overgang te maken. We werken hier, samen met de ondernemingsraad, hard aan.

De verwachting is dat we dit jaar, als volledig bp, over zijn op het Reinvent model en we ons gezamenlijk kunnen focussen op de grote veranderingen in de petrochemische wereld.

De veranderingen in de petrochemische wereld raken ons, maar ook onze concullega's van Exxon, Shell en alle andere petrochemische bedrijven in het Rotterdamse havengebied.

Toch ben ik niet zo bezorgd, want als ik naar de petrochemische wereld kijk dan is die wereld altijd deel van oplossingen. We hebben overal een oplossing voor. Als je kijkt hoeveel petrochemische producten in ons dagelijks leven aanwezig zijn dan zie je dat ca 90% van de dingen die je gebruikt of vastpakt uit deze industrie komen. Het is een industrie die altijd wil innoveren of nieuwe ideeën heeft.

Dus ik denk dat, als we in staat zijn om alle neuzen dezelfde kant op te krijgen en dat zie ik eigenlijk al gebeuren, we ook oplossingen gaan krijgen voor de veranderingen die nu voor ons liggen. Dat hoeft zeker niet het einde van de petrochemische industrie te zijn. Samen met onze concullega's voelen wij een maatschappelijke verantwoordelijkheid om bij te dragen aan de uitdaging die voor ons ligt; bijv. de CO2 reductie en klimaatverandering. Hoe gaan wij ons daarop inrichten, hoe kunnen we de aanstaande veranderingen tot onze kracht maken? Ik heb het gevoel dat we er op de juiste manier in staan en dat we in samenwerking met het Havenbedrijf Rotterdam goede stappen zetten, denk aan Porthos (opslag van CO2 in voormalige olie- gasvelden in de Noordzee) en de H-Vision (CO2 arme waterstof) .

Als bpRR zijn we in een fantastische positie, denk aan de logistiek, de locatie, de mensen die deel zijn van ons team en de eerder genoemde Asset Teams en ik denk dat wij en de petrochemische industrie in het algemeen flexibel genoeg zijn om in te spelen op de veranderingen.”

Tijdens het interview dat wij hadden met Emilio bleek dat de plannen voor het main project zijn omgebouwd naar een bio-main project. Bij dergelijke projecten gaat het om zeer veel geld. Als we kijken naar de huidige verliesgevende periode en de jaarcijfers dan zal het moeilijk zijn om een dergelijke investering binnen te halen. Is er een business case gemaakt om een dergelijke investering naar bpRR te halen?

“Absoluut. Wij zitten in het business development team en die hebben net de afgelopen twee weken een hele grote workshop scrum, zo heet dat tegenwoordig, gehad waarin we letterlijk alles hebben bekeken, wat zou hier kunnen, wat zijn de mogelijkheden en wat zou daar de business case van zijn en wat hebben we dan nodig. Ik denk dat het nieuwe model van de petrochemische industrie 2.0 is dat we meer gaan samenwerken, dat niet elk bedrijf meer voor zichzelf investeringen doet, maar dat we slimmer samen moeten werken, ook met bedrijven die andere producten maken, denk aan elektriciteitsbedrijven, etc. Hoe kunnen we processen zo integreren dat we niet alleen bio maar ook groene waterstof, blauwe waterstof slim kunnen integreren met energie integratie en met CO2 reductie.

Ik zie binnen bp een duidelijke sturing en er is geld beschikbaar om te zorgen dat we kunnen meebewegen en de juiste investeringen doen om onszelf op te zetten voor succes. Hierbij is er ruimte om te zoeken naar hoe we dit samen met andere spelers kunnen doen. Die combinatie gaat ons verder helpen en dat is wat het Business Development Team doet en in Reinvent termen hebben wij ook gezorgd dat we extra spelers in dat team hebben.”

U bent aangesteld als Vice President bp Raffinaderij Rotterdam. U heeft ongetwijfeld nagedacht over hoe deze aanstelling past in uw ambitie en wat u wilt bereiken. Kunt u daar iets over vertellen?

“Jazeker, ik hou heel veel van mijn werk. Ik ga helemaal vol voor waar ik op dat moment ben en dat is nu Rotterdam. Ik ben niet iemand die nu al bezig is met de volgende stap of baan. Mijn hele carrière hangt een beetje aan elkaar van vooral genieten van wat ik doe.

Ik hou heel erg van mensen en ik wil altijd dat iedereen het naar zijn/haar zin heeft en het beste uit zichzelf kan halen. Mijn ambitie is om iets achter te laten dat sustainable (duurzaam) is, niet uit elkaar valt als ik wegga, en dat bouwt volgens mij verder op wat Emilio heeft ingezet. Tijdens de overdracht bleek dat Emilio en ik over veel dingen hetzelfde denken.

Met alles wat er staat te gebeuren is het nodig dat “all brains on board” zijn en dat iedereen de kans krijgt om mee te denken en het beste uit zichzelf te halen. We zullen met minder mensen hetzelfde of meer moeten doen en met het volledige bpRR team zullen we moeten bepalen hoe we dat gaan doen.

Daar hebben we iedereen bij nodig, Karen en het RLT alleen gaan het niet voor elkaar krijgen.

Dus als One Team en daarbij ook zorgen dat we lokaal talent van bpRR binnen de bp Solutions organisatie of bp geplaatst krijgen.

Dat zijn mijn ambities voor de functie, ik ben echt van plan en ik hoop dat bp dat ook zo ziet, dat ik de komende 5–6 jaar deze functie mag invullen en met het team kan bouwen aan de toekomst van bp en bpRR, net zoals Emilio gedaan heeft. Veel verder dan dat kijk ik eigenlijk nooit. Ik wil echt, samen met het team, de nodige stappen zetten om bpRR in Nederland op de kaart te zetten als een voortrekker van de transitie, een nieuwe richting van de industrie, maar ook om bp binnen Nederland op de kaart te zetten als een belangrijke speler in de energie transitie. Dat is denk ik een ander deel van mijn ambitie.

U bent Nederlands en spreekt daarnaast zo’n zes talen. Dat is een groot voordeel in de communicatie, het begrijpen van de cultuur en het onderhouden van een netwerk om deze ambitie invulling te geven.

“Zeker, ik heb een vrij groot netwerk vanuit mijn studie, mijn promotie en de bedrijven waarbij ik heb gewerkt. Ik ken dus vrij veel mensen in posities die belangrijk voor ons zijn. Een keer op de koffie gaan, bij wijze van spreken, is dan al snel mogelijk omdat je elkaar al kent. Daarnaast heb ik gevoel voor de Nederlandse politiek en hoe Nederland erin staat. Ik ben natuurlijk wel even weggeweest en het is allemaal even wat anders geworden in de olie industrie en de politiek, maar ik denk dat ik dat snel genoeg weer op kan pakken.

Er is heel veel aan de orde, er was sprake van een main project (hydrocracker) dat in de koelkast is geplaatst en nu mogelijk wordt aangepast naar een bio-main project, Reinvent bp en de implementatie van een nieuwe organisatie en de energie transitie.

Er komt dus veel op het bpRR team af. Hoe staat het met de onzekerheid binnen de organisatie?

“Ik denk dat er op dit moment veel onzekerheid is en dat voel en merk je ook. Dat is heel erg vervelend, ook voor ons als Refinery Leadership Team. Het zijn dingen waar we niet direct iets aan kunnen doen. Reinvent bp geeft veel onzekerheid. Ik denk echt dat we de onzekerheid met z’n allen moeten bestrijden door goed op elkaar te letten en voor elkaar te zorgen. Zeker in deze Corona periode is dat belangrijk, zeker ook omdat je elkaar veel minder persoonlijk ziet. Bel eens iemand op die je een poos niet gezien hebt, zorg dat je met elkaar in contact blijft en vraag hoe het met iemand gaat.

Dit allemaal bij elkaar opgeteld geeft een behoorlijk uitdagend palet voor de organisatie. We weten wanneer er meer informatie komt over reinvent, we zijn hierover met de ondernemingsraad in gesprek, er komt een eind aan. Het allerbelangrijkste is dat onzekerheid geen invloed gaat krijgen op de dingen die we doen want die zijn allemaal belangrijk. Val niet van een ladder omdat je er met je hoofd niet bij bent en je zorgen hebt. Het omgaan met de onzekerheden is op dit moment onze grootste uitdaging denk ik.

De energietransitie is in gang gezet en zal er komen, de vraag is dus hoe wij daaraan, als petrochemische industrie 2.0, vorm gaan geven en wat dat voor de raffinaderijen zal betekenen. Ik denk dat er zeker raffinaderijen zullen blijven en dat we invulling gaan geven aan bio processing. Of dat nu bio-main is of iets anders, er zijn veel mogelijkheden buiten main die ons ook verder kunnen helpen en die proberen we allemaal in beeld te krijgen. Als mensen zien dat er geïnvesteerd wordt in bpRR, we zijn met H-Vision best wel een eind, dan zal dat onzekerheid wegnemen, maar dergelijke beslissingen worden niet morgen genomen. De onzekerheid nemen we dus niet zomaar weg. Het allerbelangrijkste is dat we veilig en betrouwbaar blijven opereren en dat we goed voor elkaar zorgen. Ik zie het als een ander soort uitdaging voor het management dan we in de afgelopen jaren hebben gezien, dus wij moeten daar ook anders mee omgaan.

Eerder tijdens dit gesprek heeft u aangegeven een mensen-mens te zijn. Zou u uzelf willen omschrijven?

“Ja, ik denk dat mijn energie het meeste opvalt. Ik heb altijd overal energie voor, ik ben heel erg actief. Ik zit niet zo snel een dag achter mijn bureau, het hoekje op de derde verdieping van het RMO is prachtig, maar

dat wordt het voor mij niet. Ik ben graag buiten, ik hoor graag hoe het gaat, ik ben altijd op pad. Verder heb ik heel veel geduld en wordt zelden boos. Als je mij boos wilt krijgen dan moet je heel erg je best doen. Ik sta er wel wat steviger in als veiligheid in het geding komt, dan gaan we er niet over praten maar dan wordt ik heel duidelijk.

Waar ik verder erg aan hecht is eerlijkheid, ik kan er slecht tegen als mensen dubbele agenda's hebben. Zelf ben ik heel transparant en eerlijk, ik kan ook niet liegen, je ziet gelijk aan mij als ik iets niet leuk vindt. Ik ben heel transparant en pas daarmee heel goed in het Rotterdamse, zeg het maar gewoon en doe maar gewoon, dan is het prima en kun je heel goed met mij praten. Kijk, als iets niet goed is dan hoor ik het graag en dan doen we er wat aan. Ik hou er absoluut niet van als er iets onder het tapijt geschoven wordt. Ik ben een fan van rode KPI's, zeg het maar als er iets niet goed is en dan gaan we er wat aan doen. Verder heb ik graag plezier, ik doe ook graag leuke dingen met mijn team. Lasergamen, paintballen, escape rooms als het binnen de veiligheidsregels past mag ik dat graag met mijn team doen. De gezelligheid binnen het team en het met elkaar lachen is net zo belangrijk als met elkaar serieus zijn. Daarin ben ik heel erg informeel, soms vergeet ik wel eens dat ik de baas ben en dat ik, als ik wat zeg, heel serieus genomen wordt omdat ik de baas ben. Door de jaren heen en met de hulp van mijn team leer ik daarmee om te gaan. Een gesprek bij een bakkie koffie moet kunnen zonder dat ik daar al te serieus genomen wordt. Natuurlijk zijn we met belangrijke zaken bezig en hebben we een agenda, maar het menselijke aspect vindt ik daarin heel belangrijk.

De Stichting Seconer behartigt de belangen van de gepensioneerden van Nerefco en bp Raffinaderij Rotterdam. Elk kwartaal brengt de redactie van Seconer het contactblad uit en jaarlijks, als Corona geen roet in het eten strooit, organiseren we een reünie waaraan zo'n 250 personen elkaar kunnen ontmoeten en onder het genot van een drankje en een hapje kunnen bijpraten. De communicatie tussen bpRR en de gepensioneerden verloopt niet optimaal en dat zouden we graag anders willen zien. Hoe staat u hierin?

"Ik sta zeker open voor jullie ideeën, het moet voor jullie werken. Ik heb veel energie voor dit soort dingen en één maal per jaar een contact lijkt mij het absolute minimum. Uit jullie enquête blijkt dat de gepensioneerden nog erg betrokken zijn bij de raffinaderij en dat is erg belangrijk. Mijn eerste ingeving dat jullie mij een keer uitnodigen voor bijvoorbeeld de reünie. Ik kom dan graag wat vertellen en een glaasje drinken. Verder ben ik zeker bereid om 1 á 2 keer per jaar met jullie aan tafel te gaan zitten en een update te verzorgen over wat er op hoofdlijnen allemaal speelt, geen enkel probleem. Verder lijkt het mij goed dat jullie structureel deel worden van de communicatie die ik binnen de raffinaderij verzorg. Ik zal hierover eens met Carlo overleggen.

Als vertegenwoordigers van Seconer waarderen we deze toezeggingen en zullen met het bestuur over de vorm en frequentie overleggen en met u verder afstemmen.

Nawoord van Paul en Rinus:

Het gesprek met Emilio en ook het gesprek met Karen hebben wij als zeer open en hartelijk ervaren. Emilio kijkt met een goed gevoel en mooie herinneringen terug op zijn bpRR jaren en hij is duidelijk gedreven en gepassioneerd om van zijn nieuwe functie als VP bp Solutions & Engineering, in een nieuwe situatie en organisatie een succes te maken.

Ook bij Karen namen wij passie, gedrevenheid en ook plezier waar om invulling te geven aan haar rol als bestuurder van bpRR in een bijzonder dynamische periode met grote uitdagingen.

Het vertrouwen dat Karen heeft in het bpRR team is groot en zij is ervan overtuigd dat we een mooie en prominente rol kunnen spelen in de komende jaren.

Namens Seconer en de redactie bedanken wij Emilio en Karen voor de tijd en hun openheid tijdens de digitale interviews.

VAN DE REDACTIE

Seconer-Nieuws, het contactblad voor de gepensioneerden van bpRR en Nerefco verschijnt, zoals u al jaren gewend bent, 4 maal per jaar. En dat blijft zo. Wel gaan we met ingang van 2021 de uitgifte data met één maand opschuiven.

Het bleek voor de redactie elk jaar een uitdaging om de eerste editie van het nieuwe jaar samen te stellen en op tijd gereed te hebben voor verzending naar de Seconer deelnemers op de 15e januari.

De feestdagen zijn altijd erg gezellig maar vormden voor de redactieleden ook een hindernis om de nieuwe editie op tijd gereed te hebben en nog belangrijker daar ook voldoende kopij voor te hebben.

In overleg met het bestuur is daarom besloten om de uitgifte data van Seconer-Nieuws als volgt te wijzigen:

- Editie 1 van 15 januari naar 15 februari
- Editie 2 van 15 april naar 15 mei
- Editie 3 van 15 juli naar 15 augustus
- Editie 4 van 15 oktober naar 15 november

De redactie maakt van deze gelegenheid gebruik om de deelnemers, we sturen elke editie naar ca. 750 adressen, uit te nodigen om eens een bijdrage aan de inhoud van dit contactblad aan te leveren.

Een leuk verhaal over een bijzondere vakantie of een geslaagde verbouwing of een leuke gebeurtenis uit het arbeidsverleden is altijd welkom. Als er wat illustraties of foto's bij geleverd kunnen worden dat is het helemaal goed.

De redactie:

Klaas Kuipers, Piet van Kessel, Rob van Breda en Rinus Poppelaars

MOPJES TUSSENDOOR..

Harde dood

Een man is op ziekenbezoek bij zijn Italiaanse buurman, die een zwaar verkeersongeluk heeft gehad. Hij ziet er niet uit: in het gips, onder het verband, allemaal slangetjes en infusen. Het lijkt wel een mummie. De man probeert een gesprek te voeren, maar zijn buurman ligt met zijn ogen dicht en reageert niet. Plotseling spert hij zijn ogen wijd open en begint te rochelen en krijgt er met zijn laatste adem nog net uit "Mi stai bloccado il tubicino d'ossigeno, pezzo di merda..."

De man draagt deze laatste woorden voor altijd mee in zijn hart. Op de begrafenis vertelt hij de in het zwart gehulde weduwe dat haar man nog iets heeft willen zeggen. "En, vraagt ze met betraande ogen, "dat hij van mij hield?" "Weet ik niet," zegt de man, "maar het klonk als Mi stai bloccado il tubicino d'ossigeno, pezzo di merda..." De weduwe gilt en valt flauw. "Wat is er?" vraagt de man geschrokken aan haar dochter, "wat heeft hij gezegd, wat betekent dat dan?"

"Je staat op mijn zuurstofslang, eikel."

Scheidsrechter en doelman

"Hoe heet uw hond?" vraagt de doelman aan de scheidsrechter.

"Ik heb helemaal geen hond." "Wat erg! Blind en toch geen hond!"

HOE HANGT DE SECONER VLAG ERBIJ?

De redactie van Seconer-Nieuws is nieuwsgierig naar de mening van de Seconer deelnemers over de inhoud en opzet van ons contactblad dat inmiddels al ruim 20 jaar wordt samengesteld en naar de deelnemers wordt verzonden.

Wist u dat de oplage ca. 750 exemplaren telt en dat wij, o.b.v. een gemiddelde editie van 22 pagina's, jaarlijks 66000 A4-tjes en 2850 enveloppen verwerken?

In overleg met het bestuur hebben we besloten om met de editie van oktober 2020 bij 75 willekeurig geselecteerde deelnemers een enquête formulier bij te voegen met het vriendelijke verzoek om de gestelde vragen te beantwoorden en het formulier in een gefrankeerde en geadresseerde enveloppe op te sturen.

Seconer-Nieuws wordt vier keer per jaar samengesteld, soms met moeite maar altijd met veel enthousiasme en creativiteit. Wilt u ook een stukje publiceren stuur dan een mail naar redactie@seconer.nl

De redactie van Seconer-Nieuws kon vanwege Corona niet terecht in het Refinery Main Office en is daarom uitgeweken naar de Autohobbyclub voor het verzendklaar maken van Seconer-Nieuws editie oktober 2020.

v.l.n.r. Rob van Breda, Rinus Poppelaars, Piet van Kessel, Klaas Kuipers en Paul Vieveen (Secretaris Seconer). Het doek met een afdruk van de raffinaderij bracht Piet van Kessel mee. De redactie dankt het bestuur van de AHC voor de medewerking!

In deze editie informeren wij u over de uitkomsten van deze enquête. Zodra de situatie m.b.t. Covid-19 maatregelen het toestaat zullen we e.e.a. bespreken met het Seconer bestuur.

De redactie dankt iedereen die het formulier heeft ingevuld voor hun moeite en hun mening.

Van de 75 uitgezette formulieren hebben wij er 55 (73,3%) retour ontvangen, een heel mooi resultaat. Het is jammer dat 26,7% niet in de gelegenheid is geweest om de enquête in te vullen en terug te sturen. Ook is het jammer dat een aantal personen de achterzijde van het formulier niet heeft ingevuld en enkelen het formulier nagenoeg blanco hebben teruggestuurd.

Al met Al is de redactie en het bestuur blij met de ontvangen antwoorden.

Een analyse van de gegevens laat zien dat alle respondenten Seconer-Nieuws lezen en daar zijn wij zeer blij mee. Kijken we naar de onderwerpen die men graag leest dan blijkt men graag geïnformeerd te willen worden over pensioenen, personalia "wie is er met pensioen", maar ook "wie is er overleden" en "berichten van het Seconer bestuur", Onze lezers blijken verder zeer betrokken en nieuwsgierig naar gebeurtenissen op de raffinaderij en wordt graag geïnformeerd over plannen en ontwikkelingen.

V.l.n.r.: Klaas, Piet en Rob.

Opvallend is dat ongeveer de helft van de huisgenoten Seconer-Nieuws niet leest en dat de website <https://www.seconer.nl> door het merendeel weleens of nooit wordt bekeken. Ook de beantwoording op de vraag of men weleens heeft deelgenomen aan de Seconer reünie geeft aanleiding tot nadenken, 27 personen geven aan weleens te hebben deelgenomen, maar 19 personen hebben hier "nee" op geantwoord. Het Seconer bestuur heeft zich al eerder over de vraag "hoe bereiken we een grotere groep Seconer deelnemers" gebogen.

V.l.n.r.: Paul, Rinus, Klaas en Rob. In de achtergrond wordt gesleuteld door één van de AHC leden.

Spreekt het organiseren van een reünie iedereen wel aan of zou een andere opzet om elkaar te ontmoeten meer Seconer deelnemers geven?

Kortom, uit bovenstaande spreekt dat het bestuur en de redactie er veel aan doen om onderling contact te bevorderen.

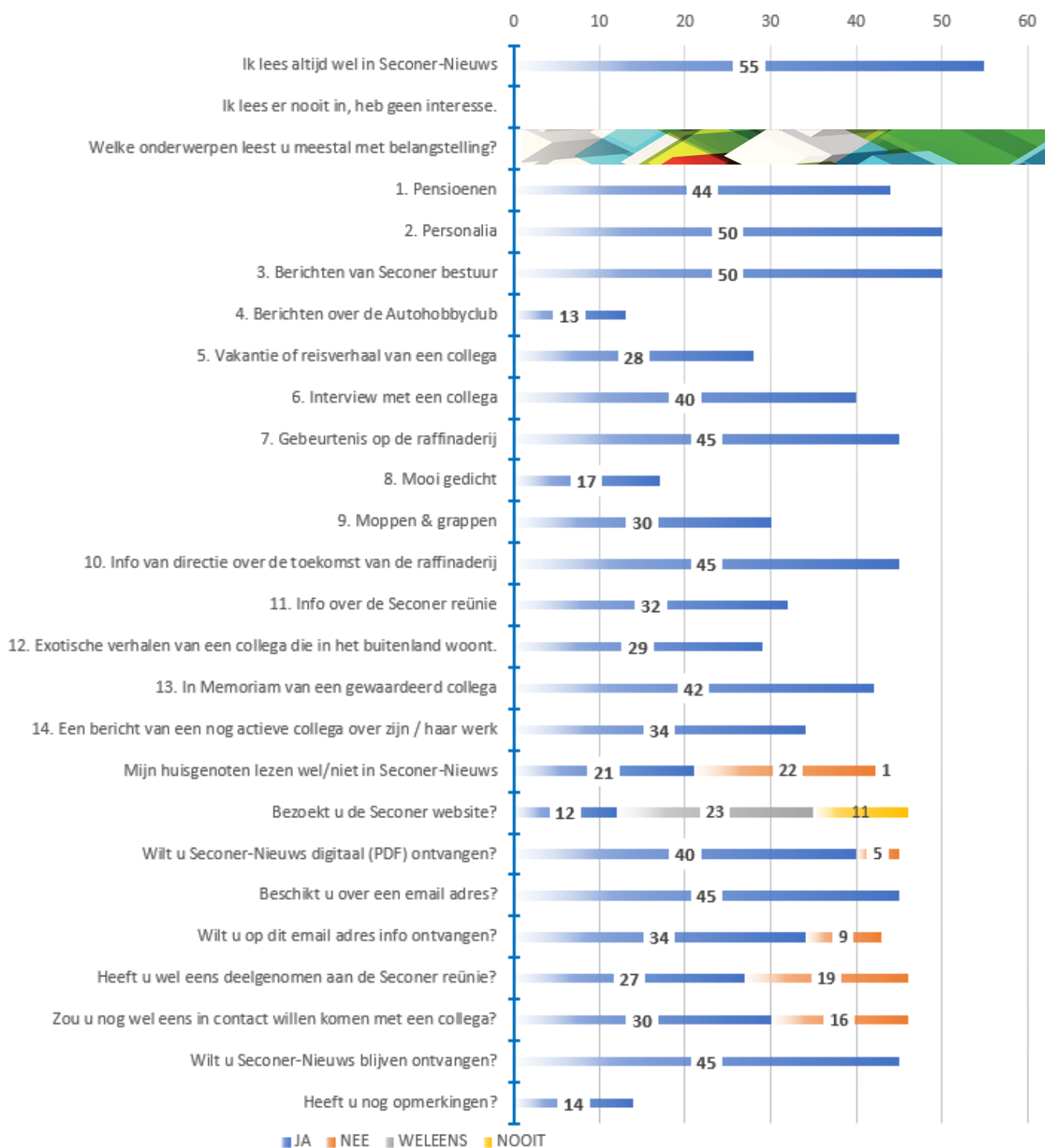
Op de volgende pagina kunt u de resultaten van de enquête in grafiek bekijken.

De redactie

ENQUÊTE "HOE HANGT DE SECONER VLAG ERBIJ?"

UITGEZET: 75 - RESPONDENTEN: 55

ONS PENSIOENFONDS IN BEELD

(OVERGENOMEN UIT DE WIJBIJBP)

Hoe is het pensioenfonds eigenlijk georganiseerd? We brengen het kort voor je in beeld.

Pensioenfonds bp is een Europees pensioenfonds, een OFP, gevestigd in België. OFP staat voor organisme voor de financiering van pensioenen. Het verzorgt de pensioenregelingen van bp-werknemers in Spanje, Zwitserland, Ierland, België, Cyprus en Nederland.

Het pensioenfonds heeft drie overkoepelende organen

Het pensioenfonds kent een algemene vergadering, raad van bestuur en dagelijks bestuur. Deze drie organen regelen algemene zaken en beheren het vermogen van het pensioenfonds. In de algemene vergadering zitten vertegenwoordigers voor de bp-ondernemingen die hun pensioenregeling bij het OFP-organisme voor de financiering van pensioenen hebben ondergebracht. De raad van bestuur bestaat op dit moment uit vijf bestuursleden waarvan twee uit Nederland.

Het sociaal comité houdt toezicht op de uitvoering van de Nederlandse regeling

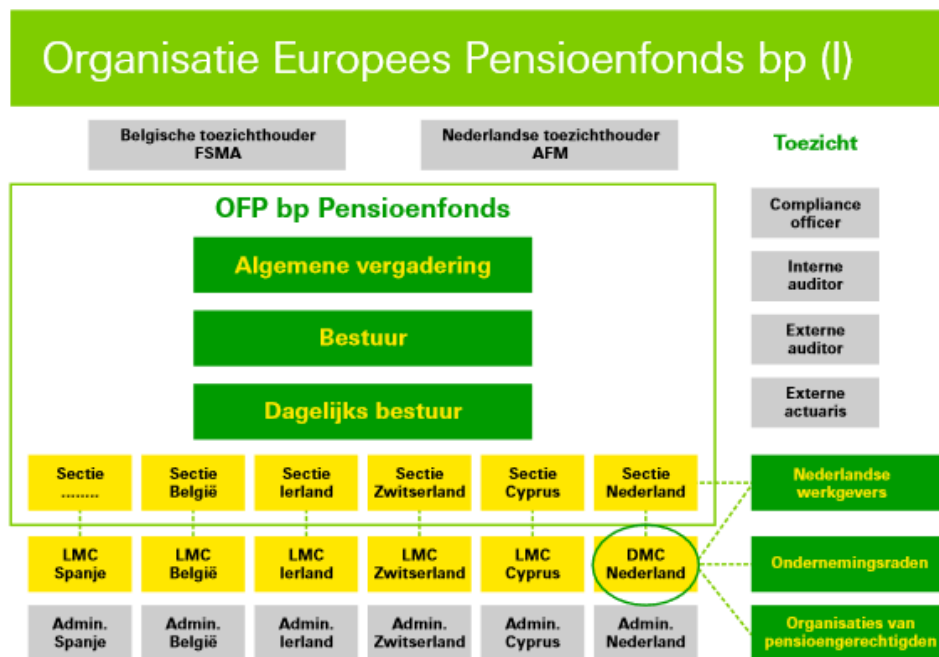
Elk deelnemend land heeft een eigen land-specifiek 'sociaal comité'. Voor de Nederlandse sectie is dat het Dutch management committee (DMC). Dit bestaat uit vertegenwoordigers van werkgevers, werknemers en pensioengerechtigden in Nederland. Behalve toezicht houden regelt het DMC de communicatie naar de Nederlandse deelnemers. Ook adviseert zij de raad van bestuur, de werkgevers en/of de ondernemingsraden over bepaalde onderwerpen. Benieuwd hoe het DMC is samengesteld? Kijk op www.pensioenfondsbp.nl/het-pensioenfonds/bestuur

Hoe is het toezicht geregeld?

Naast de nationale toezicht-houders van België en Nederland, de FSMA en de AFM, is een aantal externe toezichthouders en adviseurs betrokken bij het OFP-organisme voor de financiering van pensioenen. Bijvoorbeeld een compliance officer, een auditor en een actuaris. Verder laat de raad van bestuur zich ondersteunen door specialisten van bp group treasury, interne deskundigen en externe adviseurs. Kijk voor meer informatie op www.pensioenfondsbp.nl/het-pensioenfonds/bestuursorganen

Vragen over je pensioen?

Je vindt veel informatie en antwoorden op de website pensioenfondsbp.nl. Of stel je vraag bij contact. Bel je ons liever? Je bereikt ons op telefoonnummer 013-462 23 52 van maandag tot en met vrijdag tussen 8.30 en 17.00 uur. Wij helpen je graag!

Reinvent bp

De redactie was al geruime tijd op zoek naar informatie om u te informeren over de veranderingen binnen de bp-organisatie die noodzakelijk zijn om ook op lange termijn een speler op de energiemarkt te zijn. Je leest wel eens iets op linkedin van de CEO, Bernard Looney, maar het bleef lastig om een beeld te krijgen.

Gelukkig bleek de HR afdeling bereid om voor de lezers van Seconer-Nieuws een stukje te schrijven over de noodzakelijke veranderingen binnen de bp organisatie. Met dank aan Esther Pinster-Klaver.

Reinvent bp

Dit jaar staat binnen bp alles in het teken van onze nieuwe strategie en de hieraan gekoppelde reorganisatie, reinvent bp, die onder andere nodig is om onze strategie te realiseren. De eerste wijzigingen, hoger in de bp managementlagen, zijn inmiddels doorgevoerd. Voor veel van ons waren deze wijzigingen misschien nog 'ver van ons bed' maar langzamerhand wordt de organisatie laag na laag aangepast en komt het dichterbij. Dat kan soms best veel vragen oproepen of voor onzekerheid zorgen.

Onze CEO, Bernard Looney, heeft in de afgelopen maanden zijn team bekend gemaakt en de direct rapporterende van deze teams. Dit is aangekondigd tot en met de zogenaamde Tier 3 laag binnen de organisatie. Met de aankondiging van onze nieuwe VP refining Rotterdam, Karen de Lathouder, en daarmee het vertrek van Emilio Marin komt reinvent bp ook voor de raffinaderij steeds meer dichterbij.

Reinvent bp – Nederland

Voor de wijzigingen van reinvent bp wordt in Nederland ook de OR betrokken. Op 23 november 2020 hebben wij daarom een eerste vergadering met de ondernemingsraad gehad om de nieuwe organisatiestructuur en de algemene impact hiervan op de verschillende afdelingen toe te lichten. In de afgelopen weken heeft ieder RLT-lid een toelichting aan het eigen team gegeven.

Uiteraard is er in de vergadering met de OR eerst stilgestaan bij de ambities van bp en de nieuwe bedrijfsstructuur om deze te bereiken, zie afbeelding 1.

Hierin zijn de diverse business groups, integrators en enablers terug te zien. In diverse "townhalls" van Bernard, maar ook in die van Gordon Birrell (EVP production & operations) is hierbij stil gestaan.

Hoe ziet Production & Operations eruit?

Voor Production & Operations zijn er in het kort gezegd eigenlijk twee belangrijke en grote stappen. De allereerste is om de organisatiestructuur te implementeren. Hierbij ligt de focus op centralisatie van bepaalde services, om hierdoor de best-in class dienstverlening aan de verschillende bp bedrijfsonderdelen te bieden.

De tweede stap gaat over hoe wij ons werk organiseren. Een Agile manier van werken, om ervoor te zorgen dat we wendbaarder en flexibel zijn als organisatie en medewerkers de ruimte bieden om op de juiste niveaus beslissingen te nemen.

Hoe verder

De adviesaanvraag voor de voorgenomen wijzigingen is ingediend zodat de ondernemingsraad ruimte heeft voor het stellen van vragen. In deze periode van consultatie zullen we zodra het kan meer informatie delen over de tijdlijnen voor het scoren en selecteren van medewerkers in functies. Daarnaast zullen we uiteraard met de OR spreken over mogelijkheden voor een vrijwillige vertrekregeling voor niet-cao medewerkers en welke headcount reducties we moeten behalen.

Ons doel is om de nieuwe organisatie aan het einde van het tweede kwartaal van 2021 te laten starten, dit kan echter ook later worden.

Afbeelding 1: de nieuwe bedrijfsstructuur

Confidential

The new organisation: Three types of entities working together to achieve BP's new ambition

The new organisation will have 11 entities, the leaders of which will make up the new BP Leadership Team

- **Business Groups** are core engines of growth and performance, now and in the future
- **Integrators** find and maximise opportunities across Business Groups
- **Enablers** provide people, services, standards and expertise to deliver business outcomes in all parts of BP

Draft, confidential and for discussion purposes only. Subject to consultation.

Confidential

1

Afbeelding 2: Organisatiestructuur Production & Operations

Draft for discussion purposes, subject to consultation, relevant works council approval and compliance with local law

Reinvent bp – Operating Model Changes

Core features of P&O's new operating model

How we organise ourselves

Businesses / enablers

We organise around the value chain with regions and refineries maximising value

Centralisation

We offer world-class service globally (with bp solutions at the heart)

Unit / discipline model

We supply technical excellence through disciplines to deliver safely in units and squads

How we get work done

Prioritisation

We continuously decide what to do and what not to do

Agile ways of working

We empower people, making it easy to do the right things right

Underpinned by

Digital capabilities

We unlock digitally enabled efficiencies and flexibility

Mindsets and behaviours

We consciously build a culture that will help us perform safely and sustainably in the new model (e.g., "focus on federal priorities", "lead as a servant")

2

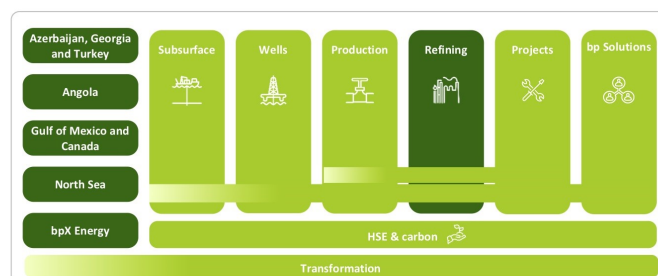
Afbeelding 3: Overzicht van P&O

Draft for discussion purposes, subject to consultation, relevant works council approval and compliance with local law

Reinvent bp – Operating Model Changes

Overview of what is in P&O and the key shifts

Elements of P&O

Business (with a P&L)

Enabler

3

Backpacken in de Indische archipel

Fred van der Heiden (84 jaar) heeft eerder leuke en bijzondere artikelen voor Seconer-Nieuws geschreven. Dit keer heeft Fred, inmiddels al flink op leeftijd, een verhaal opgeschreven over backpacken in de Indische Archipel, kort nadat hij met pensioen was gegaan. De redactie heeft nog aan Fred gevraagd om wat foto materiaal ter illustratie van het verhaal, maar helaas bleek dat niet mogelijk. Om het toch een beetje te illustreren heeft de redactie zelf wat foto's bij het verhaal geplaatst.

In de winter van 1996 verbleven mijn vrouw en ik drie maanden als backpackers in de Indische Archipel zoals dat vroeger genoemd werd en wel ruim een maand daarvan op Bali. Ons vertrek voor deze reis was kort nadat ik op 60 jarige leeftijd met vervroegd pensioen ben gegaan.

Aan veel dingen hadden we gedacht, maar alleen het voornaamste vergeten: ga niet in januari daarheen want dan zit je midden in de natte moesson. Na ruim een maand in de stromende regen rondgezworven te hebben hadden wij dus nog twee maanden te gaan. Oversteken naar Java, in het Westen, dan ging je met de natte moesson mee dus dan naar het Oosten, daar waren de kleine Soenda eilanden.

Sumbawa, Indonesië

Ik had dat ooit op school geleerd en droomde er toen al over om die eilanden met hun verschillende culturen te bezoeken. Eerst met een overvolle veerboot naar Lombok, het eerste eiland en na een week weer “eiland hoppen” naar Sumbawa, een puur Islamitisch eiland waar regelmatig vanuit de moskeeën ook gedurende de nacht luidkeels Allah geprezen werd. Niets mis mee want dan doe je overdag maar een middagslaapje.

Emma en ik hebben daar iets heel bijzonders meegemaakt. Iets wat, volgens ons, nog nooit iemand in deze Westerse wereld heeft meegemaakt. Het was iets overweldigends: vanaf de veerboot gingen we met een bus en kwamen wij na een uurtje rijden in aan in Sumbawa City.

We betrokken daar een kamer in een bijna leeg hotel. Op een avond zit ik in de lobby en raak in gesprek met een rijk geklede heer die de eigenaar van dat hotel bleek te zijn. Het gesprek ging uiteraard in het Maleis. En als ik zeg, “rijk gekleed” dan was hij ook rijk gekleed. Hij rolde een sigaretje van tabak van Van Nelle uit een blauw plastic pakje. Hij vertelde dat dat het kostbaarste was dat hij had en bewaarde veel van die pakjes in zijn huis op een vochtige plek. Hij nodigde ons uit toen hij begreep dat wij Nederlanders waren. En wat wij toen gezien hebben dat is bijna niet te beschrijven, zo wonderlijk.

We waren net klaar met het aantrekken van fatsoenlijke kleding uit onze rugzakken toen de receptionist, over de marmeren trappen, naar ons toe kwam toegerend met de mededeling dat de toean besar (grote heer) in een prachtige auto met zijn gevolg gearriveerd was. Ik maande Emma om vooral niet haastig, maar waardig de trappen af te dalen. Buiten gekomen knielden de omstanders toen de toean besar uit zijn auto stapte om ons welkom te heten en wij wuifden minzaam naar die lieden. De portieren werden voor ons geopend en samen met een paar beveiligers, staande op de brede treeplanken, reden wij het stadje uit. Na een uurtje kwamen wij bij een hek dat langzaam open ging. De wagen reed langzaam door een uitgehakte opening van een immense woonkamer.

Daar zaten wel zo'n 25 gasten aan rijkge vulde tafels ons op te wachten, prachtig uitgedost in uitheemse kleding. Nadat wij iedereen minzaam begroet hadden werd er een copieuze maaltijd geserveerd. De gesprekken liepen niet altijd zo vloeiend want zoveel Maleis kende ik nu ook weer niet.

Wij bewonderden het rijk versierde en uitgesneden meubilair, de stoelen leken wel tronen. Ook verbaasden wij ons over de prettige temperatuur en hoewel er wat ruis te horen was kon ik geen airco ontdekken, wel een open deur waar het ruisende geluid vandaan kwam.

Onze gastheer nodigde ons uit om het huis te laten zien. We zagen een klein meer waar het huis als het ware omheen gebouwd was en in het midden stortte een waterval vanuit een rotsparij in het meer. Het ruisende geluid kwam dus van de waterval en ik begreep dat dat de nodige koelte met zich mee bracht. Rondom dat meertje was een soort wandelpad en op de wanden van het huis daarachter prijken de schilderijen van de voorvaderen. Er werden toortsen ontstoken en de gastheer nodigde ons uit om met de gereedstaande hengels een visje te vangen. Dit alles was als een sprookje en wij waren diep onder de indruk.

Zakenman eigen vroeg ik mij af "wat wil hij van mij". Nou dat werd duidelijk : zijn tweede vrouw had een ongeluk gehad en haar arm genas niet. Wij in Nederland zouden goede artsen hebben en de vraag was of wij haar mee wilden nemen. Alle kosten zouden betaald worden.

Nu ben ik wel wat avontuurlijk aangelegd, maar toen even niet. Ik zei dat ik erover na zou denken.

Ik vond het ook vreemd dat zijn zonen in Djakarta studeerden maar geen enkele andere taal dan Maleis spraken en verstonden.

Dit alles was geen Fata Morgana maar mijn gevoel zei mij dat er iets niet klopte en we hebben de tweede vrouw niet meegenomen naar Nederland.

Ik ben nu 84 jaar en ik zou ik dit alles nog wel eens willen zien.

Fred van der Heiden

SOCIAAL FONDS GESTOPT

Beëindiging Sociaal Fonds Pernis

Beste (oud) leden van het Sociaal Fonds,

Zoals al eerder aangekondigd is dan nu het moment aangebroken om Stichting Sociaal Fonds Pernis af te sluiten. We hopen een positieve bijdrage hebben kunnen leveren aan het verzachten van leed met het toekennen van financiële steun in de vorm van toegekende declaraties. Dit was alles niet mogelijk geweest zonder alle leden die trouw hun contributie hebben betaald en een goed hart toedroegen aan de gedachtegoed van het Sociale Fonds.

Tevens bedanken wij alle oud en huidige bestuursleden die het Sociaal Fonds op vrijwillige basis op een transparante, heldere en oprechte wijze hebben kunnen en willen leiden.

Januari 2021 maken wij bekend welk restbedrag verdeeld gaat worden over een aantal gekozen goede doelen.

Iedereen prettige feestdagen en een gezond 2021.

Met het bovenstaande bericht werd een 70 jaar oude Sociale vereniging opgeheven.

Enige maanden na de opstart van de Caltex olieraffinaderij werd het **Sociaal Fonds Pernis** eind 1950 opgericht. De initiatiefnemer was dhr. A.J. Broer die tevens eenmans-redacteur was van het raffinaderijblad "De Olienoot".

Nederland was toen net 5 jaren bevrijd, het bestaan was karig en iedereen was voortdurend bezig de eindjes aan elkaar te knopen. Toch hing er een sfeer van vooruitgang in de lucht. In de jaren 40 na WO2 verschepte Caltex vanuit de VS een bestaande raffinaderij in onderdelen naar Pernis aan de Maas. Daar kreeg deze Californische raffinaderij een tweede leven en werd een goed betalende werkverschaffer voor de omgeving. In deze tijd van woningnood hielp Caltex tevens aan straten vol werknemers, een woning in Vlaardingen. Zo werden Caltexanen ook burens.

Het Sociaal Fonds Pernis

Ondanks de betere salarissen bij de raffinaderij was de aanschaf van een bril of kunstgebit een betrekkelijk grote aanslag op het gezinsbudget. De oprichting van de vereniging **Sociaal Fonds Pernis** loste dat probleem op. Met een contributie van Fl.10,- per maand konden deze financiële tegenvallers worden opgevangen. De contributie is daarna in 70 jaar nooit meer verhoogd!

De vereniging SFP was **van-** en **vóór** de leden en werd beheerd **dóór** de leden. Een bestuur van vrijwilligers nam de ingediende declaraties in ontvangst, beoordeelde ze op rechtmatigheid en keerde vervolgens wel/niet uit. Met 700 leden was dat veel werk, toch hoorde je de bestuursleden niet klagen.

"Het is mooi en dankbaar werk en daar doen we het voor."

Een herinnering van Jos van de Merwe (enquêteur 2008-2018)

Beste Seconer-nieuws,

Op een bepaald moment ontving ik een declaratie. Wij hadden op dat moment nog niet zo'n geavanceerd systeem zoals nu het geval is. Alles ging nog veel handmatig. Ik beoordeelde de juistheid van de declaratie en stuurde deze ter goedkeuring door naar de voorzitter Nic Wortelboer. Vervolgens ging de voorzitter akkoord en stuurde ik de declaratie door naar onze penningmeester om deze te laten betalen. Destijds was dat Janny Olree. Enige tijd later had ik Janny aan de telefoon en deelde zij mede dat de betreffende declarant al gedurende 4 jaar na te zijn gepensioneerd geen contributie had betaald. Ik heb de betreffende persoon daar toen van in kennis gesteld en gevraagd of hij de achterstallige contributie van ongeveer € 200,- alsnog wilde betalen teneinde de declaratie te kunnen uitbetalen. In eerste instantie geloofde hij mij niet, maar na enig spitwerk van hemzelf klopte dit en schaamde hij zich voor het verzuim en betaalde hij de achterstallige contributie direct.

Wat was er nu de reden dat er geen contributie was betaald. Voordat hij met pensioen ging werd de contributie altijd automatisch door de werkgever van het salaris ingehouden en doorgestort naar het Sociaal Fonds. Hij ging er van uit dat dit, na zijn pensionering, ook op deze manier plaats zou vinden en had eigenlijk nooit op zijn salarisafschrift gekeken. Zo zie je dat er ook situaties plaats kunnen vinden waarvan men zich totaal niet bewust is. Later is ons systeem danig veranderd en kwamen dit soort zaken vrijwel niet meer voor en konden wij e.e.a. van te voren afstemmen. Groetjes, Jos vd Merwe

Een spilfunctie had de "enquêteur" van het Fonds. Dat was de persoon bij wie de bonnen en rekeningen werden ingediend. Nico ter Horst herinnerde zich nog wel dat deze functie bij Caltex vaak was toebedeeld aan de "verbandmeesters" van de medische dienst zoals Jan Horsen, Willem Haddeman of Joop Bonke. De gesprekken met de indieners van de declaraties waren soms aanleiding om over thuissituaties te spreken, waarbij het bedrijf mogelijk een handje kon helpen. Bijvoorbeeld: Een echtgenote Chronisch ziek of in ziekenhuis, geen kinderopvang. Dan werd er via personeelszaken en een sociaal werkster voor praktische hulp gezorgd. Na de "verbandmeesters" heeft Cees Goedknegt Chevron/Texaco (boekhouding) zich langdurig als penningmeester ingezet. Ook (erelid) Janny Olree van Chevron laboratorium, willen we graag in het zonnetje zetten met haar 19 jaren penningmeesterschap (1994-2013)

Opbrengsten en uitgaven.

Eigen inbreng door de ca.700 leden bedroeg jaarlijks ± € 40.000,- aangevuld met jaarlijkse subsidiebijdragen van BP-CHEVRON- en TEAM. Er waren momenten dat we over €90.000,- beschikten. Dat veranderde toen BP en Chevron 15 jaar geleden hun financiële ondersteuning opzegden. Alleen TEAM bleef voor zijn 31 deelnemers bijdragen. De uitgaven bleven nagenoeg gelijk waardoor het werksaldo in de loop der tijd zó ver daalde dat er twee jaar geleden stemmen in het bestuur opperden om er maar mee te stoppen en het restsaldo aan goede doelen te schenken. Ook speelde een rol, dat bij de huidige Ziektekostenverzekeringen, risico's bijverzekerd kunnen worden die nu door het SFP vergoed werden.

Nu is het dus zover, een mooi sociaal-solidair initiatief is na 70 jaren dienst door de tijdgeest ingehaald. Met deze beknopte terugblik bedankt Seconer-Nieuws de vrijwilligers die soms tot in hun pensioentijd hun tijd en aandacht aan het Sociaal Fonds Pernis hebben gegeven. De leden van het laatste bestuur die we nu uitwaaien zijn:

Esther Pinster-Klaver (Secretaris), Ruud 't Mannetje (penningmeester), André Schipper (web verzorger), Mike Piepenbroek (voorzitter) en Arend van der Gaag (enquêteur)

Eind 2019 waren alle leden ingelicht over het hoe en waarom van de opheffing van het SFP en behoefden zij ook de contributie over 2020 niet meer te betalen.

Website: www.sociaalfondspernis.nl

Op de mooie overzichtelijke website (door:André Schipper) kunt u nog eens nalezen bij: "Nieuws" Hoe het bestuur de afwikkeling en de donaties heeft georganiseerd. Mooi om te lezen zijn de dankbrieven (jan. 2021) van de goede doelen waaraan het restbedrag is overgemaakt.

Aan de lezer: U hebt misschien wel een goede/leuke of bijzondere herinnering aan het SFP, of u merkt op dat we iemand niet genoemd hebben die het wel verdiend heeft om ook in het zonnetje gezet te worden.

Laat het weten (email: redactie@seconer.nl) dan komt het in de volgende Seconer-Nieuws. PvK.

IN MEMORIAM

In Memoriam Dick Struik. (1946-2020)

Een BP-er vanaf de schoolbanken tot aan zijn pensioen.

Dick kende in zijn leven maar één (1) baas en dat was het BP-laboratorium. Als je zo lang op dezelfde plek hebt gewerkt, in een laboratoriumgemeenschap die ook veel contacten heeft met Operations en Oil-Movement, dan tref je maar weinig mensen die Dick NIET kennen.

Dick was ook een echte sportman die in zijn jonge jaren met de BP Club op voetbal/tafeltennis toernooi ging in zowel Duitsland als Engeland. (zie bijgaande foto, Hamburg 1977). Hierover raakte Dick nooit uitgepraat. Zorgeloos plezier!

Voor mij was Dick Struik de man die mij op het laboratorium in 1972 als eerste heeft ingewerkt. Op de afdeling van Ad van der Kaai. (Marketing) Op deze afdeling werden uitsluitend smeeroliën en vliegtuigbenzine van BPHM getest. Geduldig, relativerend en met humor leerde hij mij de laboratoriumtesten. Door hem, was dat voor mij een geweldige, ontspannen en leerzame tijd. Net als Dick, ben ook ik daarna tot mijn "pensioen" in het BP-lab. werkzaam gebleven. Stagiaires en nieuwkomers waren bij deze geroutineerde "lab-leermeester" Dick in goede handen. Hij bezorgde deze jonge generatie een goede start.

Met weemoed en dankbaarheid denk ik terug aan de man die met zijn stabiele karakter en vrolijke stemming de sfeer in het laboratorium altijd van een zonnetje voorzag.

Piet van Kessel.

Hallo Piet, 8 januari 2020

Ik hoorde van Jan Tieben van het overlijden van Dick. En ja, daar schrok ik wel van. Een collega van het eerste uur waar ik met warmte in mijn hart aan terug denk.

Ik ben begonnen als jongen van 16 jaar (1969) op het handelslaboratorium van BP aan de Vliethaven in Rotterdam. Onder de bezielende leiding van Ad van der Kaai heeft Dick mij op weg geholpen in het leren analyseren van motorolie en vliegtuigbenzine. Ik heb daar als jonge knul de tijd van mijn leven gehad. Veel geleerd en hard gewerkt maar daar was ook een zeer ongedwongen sfeer met ruimte om plezier te maken. Tussen de middag met de andere jongens van het laboratorium voetballen op straat, zwemmen in het zwembad van Schiedam, pingpongen in de schuur bij het laboratorium (al was dat meer het domein van Dick en Ad), als het mogelijk was schaatsen in een plas voor het laboratorium en vis kopen bij boten die kwamen bunkeren. Ook in de prive sfeer kon ik het goed met Dick vinden. Zo gingen we samen naar concerten, bv Black Sabbath in de Doelen. Ik herinner me Dick als een zachte, warme en hele aardige collega. Een collega met veel kennis, luisterend naar anderen, sociaal begaan, en vriendelijk.

Binnen het Raffinaderij-laboratorium van Lab-chef Hans Vos kregen wij een hoekje toegewezen. Daar heb ik nog een tijdje met Dick gewerkt op de Marketing afdeling waar Ad van Der Kaai de leiding had, waarna ik in 1973 in dienst ben gegaan. In 1980 kwam ik terug bij BP, weer op het BP-laboratorium maar nu in de continu dienst. Gedurende mijn verdere loopbaan bij BP heb ik altijd contact gehouden met Dick.

Het doet pijn als je hoort dat oud collega's overlijden. Collega's die een belangrijk deel van je leven uitmaken hebben. En dan is Dick iemand van de personen die boven aan mijn lijstje staat.

Ik heb nog een paar oude foto's gevonden en bijgevoegd. Ik denk dat je Dick wel herkent. Ik zelf sta trouwens ook nog op een van de foto's.

Mvg, Frans Hol.

Als toenmalig lab.chef herinner ik mij Dick als een fijne collega aan wie ik met plezier terug denk.

Dick gaf leiding aan de afdeling "special duties" en deed dat met volle overgave. Ook voor anderen was Dick een prima man om mee samen te werken en hij kon een grap of grol wel waarderen. Sportief gezien was hij een goed tafeltennisser en een bekwaam doelverdediger. Hij was een toegewijd Sparta fan. Dick had het hart op de juiste plaats.

Jan J. Hooijmeijer

Dick Struijk

In het nieuwe jaar werd ik onaangenaam verrast door een bericht dat Dick Struik op het einde van 2020 was overleden. Een goed jaar nadat zijn geliefde Margriet ook was heengegaan.

Iedereen die op de raffinaderij van BP heeft gewerkt, kan zich Dick voor de geest halen. Een ongelooflijk fijn mens, een zeer goede collega en vakbekwaam.

Voor zover ik het mijzelf kan herinneren is Dick in dienst getreden bij BPHM op het laboratorium van het Botlekdepot ergens in de jaren '70. Samen met Ad van der Kaai is hij overgestapt naar het bedrijfslab van de raffinaderij toen deze werd opgestart. Samen met Ad, Octave de Blaaij en Jan Hooijmeier vormden zij het hart van het lab.

Dick, sportief als hij was, deed met allerlei sporten mee. Een goed tafeltennisser, voetbalde graag en kwam vaak op de fiets naar de raffinaderij. Vakbekwaam maar niet zo ambitieus dat hij zijn collega's in de weg stond. Als hij samen met een andere collega iets had bedacht liet hij graag de eer aan die andere collega omdat hij van mening was dat men zijn kwaliteiten toch wel kende. Stond voor iedereen klaar als er wat gedaan moest worden, maar vereiste niet dat er een tegendienst bewezen moest worden. Immers je doet niet iets om er wat voor terug te krijgen.

Na mijn vertrek naar Brabant ben ik natuurlijk Dick en natuurlijk ook andere collega's uit het oog verloren. Maar het is mij altijd bij gebleven dat toen ik zelf ging werken op het laboratorium Dick mij heeft ingewerkt en wel op een manier die wel zo ongelooflijk aardig én collegiaal was dat dat mij (natuurlijk ook naast alle andere collega's) voor altijd is bijgebleven.

Ik zal in ieder geval nog altijd aan hem denken en ben blij met hem samen te hebben gewerkt

Martin Berens

Wim Spuyman

Wim is 58 jaar geworden.

In maart 2006 is Wim bij Nerefco in dienst getreden als Cost Controller bij de afdeling Business Support. Vervolgens heeft hij diverse teamleader rollen bekleed in de Maintenance organisatie en later in de E&C organisatie. Vanaf 2017 was hij Project Advisor binnen de afdeling Projecten.

In de 14 jaar die Wim op de raffinaderij heeft gewerkt, hebben wij hem leren kennen als iemand met een brede kennis van zaken. Hierdoor was hij betrokken bij een diversiteit aan onderwerpen zoals verbeterprojecten voor STEPS en de hele controle van projecten binnen de afdeling. Ook heeft hij nog een actieve rol gehad in de laatste turnaround.

Wim; een nuchtere man in hart en nieren. Wij zullen hem enorm missen.

Wij wensen zijn vrouw en hun kinderen en allen die hem dierbaar waren alle sterkte toe om dit grote verlies te kunnen dragen.

Er volgt nog een nader bericht over het online condoleanceregister en de datum van de uitvaartplechtigheid.

Vincent Hack
Site Projects Director

SECONER-NIEUWS DIGITAAL.....

Beste lezer van Seconer-Nieuws,

Het contactblad voor de gepensioneerden van Nerefco en bp Raffinaderij Rotterdam wordt 4 maal per jaar samengesteld door de redactie van Seconer.

In het artikel over “Hoe hangt de Seconer vlag erbij?” heeft u kunnen lezen dat de redactie elk kwartaal ca. 750 enveloppen voorziet van een adressticker en een Seconer-Nieuws editie.

Op jaar basis verbruiken we voor de distributie van Seconer-Nieuws ca. 3000 enveloppen en zo'n 66000 velletjes bedrukte A4.

Alles bij elkaar een aanzienlijke kostenpost en zeker ook een aanslag op het milieu.

De reactie van diverse Seconer deelnemers op een mail van Jan Kettellapper, waarin werd medegedeeld dat de verzending van de nieuwe editie enige vertraging heeft opgelopen, was dat men Seconer-Nieuws best digitaal wil ontvangen.

Het huidige proces is dat we Seconer-Nieuws per post naar alle gepensioneerden sturen. Daarnaast wordt de editie in PDF formaat gepubliceerd op de Seconer website <https://www.seconer.nl>

Als u, lezer van Seconer-Nieuws, wilt bijdragen in het verminderen van kosten en het sparen van het milieu en dus Seconer-Nieuws in het vervolg digitaal wilt ontvangen dan vernemen wij dat graag.

Wilt u dan zo vriendelijk zijn om een mail te sturen naar secretaris@seconer.nl met de mededeling dat u Seconer-Nieuws digitaal wil ontvangen.
Vergeet niet om uw naam te vermelden!

Lezers die een mail sturen ontvangen Seconer-Nieuws in het vervolg digitaal in PDF formaat.

Alle andere lezers ontvangen Seconer-Nieuws per post zoals u gewend bent.
De publicatie van Seconer-Nieuws op het intranet blijft onveranderd.

Bij voorbaat dank voor u reactie.

PERSONALIA

Met Pensioen : in deze editie: 38 ervaringsjaren gepensioneerd

1 november 2020 Dhr. F. (Frits) van Zadel, TL warehouse & logistics, 38 dienstjaren

Overleden :

28 september 2020 Dhr. C.A. Oostra, in de leeftijd van 73 jaar
6 oktober 2020 Dhr. P.A. (Peter) van der Ven, in de leeftijd van 73 jaar
10 oktober 2020 Mevr. I. (Ineke) Aldus, in de leeftijd van 75 jaar
12 oktober 2020 Dhr. W. (Wim) Spuyman, in de leeftijd van 58 jaar
23 oktober 2020 Dhr. P.A. (Peter) Schipper, in de leeftijd van 74 jaar
23 oktober 2020 Dhr. H. (Henk) Brongers, in de leeftijd van 76 jaar
24 oktober 2020 Dhr. J. den Hartog in de leeftijd van 88 jaar
2 november 2020 Dhr. J. (Hans) van der Graaf, in de leeftijd van 77 jaar
15 november 2020 Dhr. E. (Ep) de Jong, in de leeftijd van 91 jaar
20 november 2020 Mevr. M.M.E. (Marijka) Houtman-Scholten in de leeftijd van 74 jaar
28 december 2020 Dhr. D.J. (Dick) Struik in de leeftijd van 74 jaar
20 december 2021 Mevr. Wil Luksen-Visseren in de leeftijd van 81 jaar
16 januari 2021 Dhr. T. (Teun) Kweekel in de leeftijd van 90 jaar
8 januari 2021 Dhr. M. Rog, in de leeftijd van 88 jaar
19 december 2020 Mevr. N.A. van der Heiden—Quack, in de leeftijd van 85 jaar

Jubilarissen > 30– jarig jubileum: (bron Wij bij bp)

1 januari 2021 Dhr. A. (Andre) van der Meer—40 jaar
1 januari 2021 Dhr. E. (Erwin) Kuipers—30 jaar
1 februari 2021 Dhr. J. (Johan) Bravenboer—40 jaar
1 februari 2021 Dhr. P.A. (Paul) den Hollander—30jaar
9 februari 2021 Dhr. J.C. (Corstian) Klink—40 jaar

BELANGRIJK!

Seconer-Nieuws en de Algemene Verordening Gegevensbescherming:

Gegevens mogen niet meer zomaar, zonder toestemming, worden verstrekt aan derden. We ontvangen dus niet meer automatisch gegevens van de pensioenuitvoerder of de administratie van BPRR.

Het is daarom belangrijk dat u ons laat weten wanneer:

- u met pensioen gaat,
- u een bericht van overlijden wilt doorgeven,
- u Seconer-Nieuws wilt ontvangen.

U kunt berichten doorgeven op het mailadres: Redactie@seconer.nl

Stichting Senioren Contact Nerefco, contactorgaan voor senioren van bp Raffinaderij Rotterdam en Texaco

REDACTIE SECONER-NIEUWS

Rinus Poppelaars
Eindredactie
Bogerdweg 39
4315CB DREISCHOR
0623695978

Poppelm@zeelandnet.nl

Piet van Kessel
Scherpenhoek 80
3085EG ROTTERDAM
010-5016851

Kessel.PA@inter.nl.net

Klaas Kuipers
Slotlaan 28
3233DD OOSTVOORNE
0181-485797

klaas-ali.kuipers@planet.nl

Rob van Breda
Lumeyweg 49
3231CD BRIELLE
0181-416364

rivanbreda@gmail.com

BESTUUR STICHTING SECONER

Gerrit van de Peppel, Voorz.

Damiaanstraat 21
4834WB Breda
06-29061118

voorzitter@seconer.nl

Paul Vieveen

Van Hogendorpstraat 9
3299AR Maasdam
078 6763237

secretaris@seconer.nl

Piet Timmers

Eemsteyn 1
4251HM Werkendam
06 22898310

penningmeester@seconer.nl

Leny Voorberg

Annie M.G. Schmidtsingel 34
4421TA Kapelle
06 30609798

leny@seconer.nl

Jan Ketellapper, IT-zaken

Gaarde 7
3232 VW Brielle
06 19200128

info@seconer.nl

Rinus Poppelaars

Bogerdweg 39
4315CB Dreischor
06 23695978

redactie@seconer.nl

Rekening nummer Stichting Seconer: NL57RAB0 0142030600

BELANGRIJKE ADRESSEN

Seconer mutaties

Nieuw lid - Recent gepensioneerd

www.seconer.nl Klik aan: CONTACT en vragen aan bestuur

Kies doorgeven: Personalía/adreswijziging/e-mail wijzigen
of schriftelijk Van Hogendorpstraat 9 3299 AR Maasdam.

ASR Levensverzekering N.V.

Postbus 2072– 3500HB Utrecht

Tel.: 030-2574400

e-mail: www.asr.nl/e-mail

Www.mijnaspensioen.nl/chevron

Pensioenfonds BP

website: www.pensioenfondsbp.nl

adres: Pensioenfonds BP

p/a Syntrus Achmea

Postbus 90170, 5000 LM Tilburg

Telefoon (09.00-17.00 uur): 013 4622352

e-mail: pensioenfondsbp@achmea.nl

bp Raffinaderij Rotterdam B.V.

Doorgeven van mutaties:

T.a.v. afdeling HR-services

Postbus 1131

3000BC Rotterdam

email: hrservicesbpr1@bp.com
